

KÁVÉSIPAR SZAKKÖZLÖNYE

(Kaffeehaus-Zeitung.)

A Budapesti Kávés-Ipartársulat hivatalos közlönye. — Amtliches Blatt der Budapester Kaffeesieder-Genossenschaft.

<p>Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.</p> <p>ELŐFIZETÉSI ÁRAK:</p> <p>Egész évre frt 6.— Negyed évre frt 150 Fél évre frt 3.— Kiföldre negyedévenként frt 2.—</p> <p>Geschrift am 1. und 15. jedes Monats.</p> <p>Pränumerations-Preise</p> <p>Ganzjährlich fl. 6.— Vierteljährlich fl. 150 Halbjährlich fl. 3.— Für das Ausland vierteljährlich fl. 2.—</p>		<p>SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL.</p> <p>Budapest, IV. kerület, Hajó-utca 6. szám.</p> <p>Bérgyűlésen levelek nem fogadjának el. — Zárások nem adának vissza.</p> <p>Redaktion und Administration:</p> <p>Budapest, IV. Bezirk, Schiffgasse Nr. 6.</p> <p>Felölés szerkesztő: WAGNER JÓZSEF.</p>	<p>Az ipartársulati iroda és Kutschera Mihály helyközvettő irodája</p> <p>IV. ker., lakatos-utca 3. szám alatt van.</p> <p>Die Genossenschafts-Kassei und das Bureau des Michael Aufsichters befinden sich</p> <p>IV. Bezirk, Schiffergasse Nr. 3.</p>
---	--	--	--

HIVATALOS RÉSZ.

A budapesti kávé-ipartársulat közgyűlése folyó évi márczius hó 18-án, pénteken esti pont 6 órakor tartatik meg Reutter Nándor I. emeleti nagytermében (Andrássy-ut 25), melyre az összes társulati tagok annyi- val inkább sürgősen meghivatnak, mert az alapszabá- lyok 15. §-a szerint a közgyűlés csak akkor határozat- képes, ha a tagok többsége jelen van.

Közgyűlés után a **társas-estély** ugyanott tartatik meg.

Die Generalversammlung der Budapester Kaffeesieder-Genossenschaft findet am Freitag, 18. März präzis 6 Uhr in Ferdinand Reutter's großen Saallokaltäten, I. Stock (Andrássystrasse 25) statt, wozu die sämmtlichen verehrten Mitglieder der Genossenschaft um so dringender eingeladen werden, nach- dem nach §. 15 des Kaffeehaus-Statuts wenigstens die Hälfte sämmtlicher Mitglieder bei derselben anwesend sein muß, um beschlußfähig zu sein.

Unmittelbar nach der Generalversammlung findet daselbst der **Journix** statt.

A budapesti kávé-ipartársulat elnöksé- gének jelentése 1891. évről.

Tisztelt közgyűlés!

Az 1891. évi számadások és az 1892. évi költ- ségvetés előterjesztésével egyidejűleg van szeren- csénk jelenteni, hogy a múlt évi beszámolómban tett ígéretünkhöz híven igyekeztünk ipartársulatunk érdekeit minden irányban előmozdítani, s miként az a pénztári kimutatásból kitűnik, a múlt évihez hasonló arányban gyarapítottuk ipartársulatunk va- gyonát.

Iparágunk helyes irányban való megóvására min- denkor felemeltük szavunkat, a mikor szükségesnek mutatkozott, s különösen az oly kávéházi engedélyek kiszolgáltatása ellen, melyeknek gyakorlatba vétele a közérdek szempontjából éppen nem látszott szüksé- gesnek, sőt a helyi viszonyoknál fogva sok tekin- tetben csak káros hatásúnak ígérkezett, — el nem mulasztottuk tapintatos felszólalás által, a melyben rámutattunk a következményekre, — állást fog- lalni. Csak hogy sajnós, az ipartársulat nem bír oly törvényadta joggal vagy hatáskörrel, a melynél fogva alkalomadtán tájékozottságával és szakismeretével befolyást gyakorolhatna az iparhatóság sokszor tájé- kozatlanságán alapuló határozatára.

E körülményből ered aztán, hogy kézzelfog- hatóan megokolt felszólalásunk is ismételtén figyel- men kívül hagyattunk.

Teljes sikere lett az italmérsi illeték kivetésé ellen intézett kérvényünknek, a mennyiben a nagymélt. m. kir. pénzügyminis- terium mult évi július hó 6-án 26932. sz. a. kelt rendelete folytán a IV-ik és X-ik kerületek kivé- telével — a hol az italmérsi illeték helyesen lett kivetve, — egészen új kivetés eszközöltetett, és pedig kérelmünkhöz képest, vagyis a kávéások italmérsi illetéke tekintet nélkül arra, hogy az égetett szeszes italok poharankint eladásá mellett még palackbort vagy sört is árusítanak az üzlethelyi- ségben való elfogyasztásra, az 1888. évi XXXV. törvényzikk 12. §-a IV-ik pontja értelmében a kimérsi üzletek vállalkozóira meghatározott teljes tételek két ötével lett megállapítva.

A múlt évi jelentésünkben említett ama kísér- letünk, melylyel a nmélt. m. kir. pénzügyminis- teriumhoz intézett folyamodásunk utján a segédsze- melyzet által a dohán y g y á r t m á n y o k eladása körül elküvetett vizsgálások miatt a kávéások ellen is alkalmazott büntető eljárás megszüntetését vagy legalább enyhítését céloztuk, — a törvényben gyö- keröző elveknél fogva eredménytelen maradt. Figyel- mettetjük tehát az ipartársulat t. tagjait, hogy e tekintetben a legszigorúbb ellenőrzést gyakorolják segédszemélyzetükkel szemben, mert csak ily módon óvhatják magukat a törvény azon szigorával szemben, a mely szerint a vétkes segéddel egyformán felelősségre vonhatók.

Ipartársulatunk egyik alapcéljából kiindulva öbbecknek s e g é l y t nyújtottunk és közszólásokra szol-

gáló kivételes kisebb a d o m á n y o k a t osztottunk. Előbbiek között felemlitendőnek tartjuk Privorszky Ferencz volt ipartársulati tag részére fizetett rendes havi segélyt és Sigmund Fridrich szintén volt ipar- társulati tag részére, folyamodása következtében kiszolgáltatott rendkívüli segélyt.

Legközelebbi fontos teendőink közé számítjuk az a l a p s z a b á l y o k m ó d o s í t á s á t, mert annak több pontja a mai viszonyoknak már meg nem fe- lelven, sok bonyodalmas kérdést létesít, miert is ez ügynek tárgyalását már a jelen közgyűlés napirend- jébe is felvettük.

Ipartársulatunk tagjainak létszámában beállott változások és a vagyonforgalmat a következő számadatokban ismertetjük:

Beiratkozott a mult év folyamán 44 új tag. Üzletmegszüntetés vagy átadás folytán kilépett 55 tag. 1891. év végével 200 tagja volt az ipartár- sulatnak.

Nem hagyhatjuk itt felemlítés nélkül azt a visszás állapotot, hogy az új tagok felvétele végett kényte- len az elnökség évenként többször körutazást tenni, mi által jelentékeny kiadás nehezedik az ipartár- sulatra, pedig ez könnyen megtakarítható lenne, ha az új üzlettalajdonosok önként jelentkezének felvételre.

Azért e helyen van szerencsénk felkérni az ipartársulat t. tagjait, hogy ez irányban közrehatni sziveskedjenek oly módon, hogy az új kávéásokat beiratkozásra serkentsek.

Bevétele volt az ipartársulatnak

1891. évben:	2846 frt 92 kr.,
kiadása	1469 „ 92 „
e szerint a maradvány	1377 frt — kr.

Hozzáadva az 1890. év végével tőkében és kamatokban elért összeget 9866 „ 44 „
A künnlévő tagdíj tartozásokat 62 „ — „
A berendezés leltári értékét 404 „ 18 „

A vagyon 1891. végével 11,709 frt 62 kr.
Az alapszabályoknak 12. §-ának megfelelően kisorsolt 6 választmányi rendes és 2 póttag megvá- lasztását, továbbá 3 számvizsgáló, 12 bekelőtő bizottsági rendes és 3 póttag megválasztását, vala- mint az alapszabályok revízióját teljesítő bizottság kiküldését is napirendre tűztük.

A számvizsgáló bizottság által szakszerűen felül- vizsgált és kifogástalannak talált 1891. évi száma- dásainkat, valamint a választmány által megállá- pitott 1892. évi költségvetést is előterjesztvén, kérjük a mélyen tisztelt közgyűlést, miszerint ré- szünkre a f e l m e n t v é n y t megadni sziveskedjék. Budapest, 1892. február havában.

* Az elnökség.

Jahresbericht des Präsidiums der Budapester Kaffeesieder-Genossenschaft.
Beehrte Generalversammlung!
Die Bilanz vom Jahre 1891 so wie auch den Kosten- voranschlag pro 1892 der geehrten Generalversammlung unter-

breitend, erlauben wir uns gleichfalls zu bemerken, daß wir dem, im vorjährigen Berichte enthaltenen Versprechen getreu, fortwährend bemüht waren, das Wohl der G e n o s s e n s c h a f t in jeder Beziehung bestens zu fördern; wie auch aus dem Kassa-Ausweis ersichtlich ist, haben wir das Genossenschafts-Vermögen, ebenso wie im Jahre 1890 bedeutend vermehrt.

Um das Kaffeehausgewerbe im richtigen Geleise zu bewahren, haben wir jedesmal unsere Stimme erhoben, so oft es sich als nothwendig erwies.

Zusobendare veräumten wir nie eine taktvolle Recla- mation bei den betreffenden Behörden einzuleiten, wenn es sich um die Bewilligung eines Kaffeehauses handelte, dessen Errichtung durchaus nicht im Interesse des Publikums stand, und auch dem Kaffeesieder-Gewerbe nur nachtheilig sein konnte.

Nachdem aber die Genossenschaft keinen gesetzmäßigen Wirkungsbereich dafür besitzt, auf solche Anschuldigungen der betreffenden Behörde — welche oft auf unwichtiger Infor- mation beruhen — einwirken zu dürfen, ist es schon wieder- holt geschehen, daß eine vollständig begründete Reclamation der Genossenschaft außer Acht gelassen wurde.

Einen vollen Erfolg erreichten wir mittelst einer Pet- ition gegen die unrichtige Bemessung der Megalsteuer, insofern das hohe königl. ung. Finanz- ministerium unter Zahl 26.932 vom 6 Juli 1891, — mit Ausnahme des IV. und X. Bezirkes, wo die Be- messung correct ausgeführt wurde, in allen übrigen eine ganz neue Bemessung angeordnet hat, in Folge dessen die Megalsteuer für Kaffeesieder mit dem fünften Theil des im §. 12, Punkt IV. des XXXV. Gefegartikels vom Jahre 1888 für Schankgeschäfte-Übnehmer bestimmten Betrages festgesetzt wurde, ungeachtet dessen, daß die Kaffeesieder nebst dem Verkauf von gebrannten geistigen Getränken, noch Bier und Wein in Flaschen ausführen.

Ebenfalls haben wir bei dem hohen Finanzministerium das Ansuchen gestellt, daß in Fällen, wo einer unserer Gehilfen beim Verkauf von T a b a k f a b r i k a t e n ein Ver- brechen begehen sollte, die Kaffeesieder der Strafbarkeit ent- hoben, oder aber die Strafe gemildert werde. Unsere dies- bezüglige Bestrebung ist aber von wegen der im Gefege begründeten finanziellen Principien erfolglos geblieben. Deshalb machen wir die geehrten Collegen hierorts auf- merksam, daß sie dem Hilfspersonal gegenüber strengste C o n t r o l l e ausüben sollen, denn nur in dieser Weise können sie dem strengen Gefege straflos entkommen.

Ausgehend von einem der Grundzüge unserer Genossen- schaft haben wir mehreren geehrten Mitgliedern eine U n t e r s t ü t z u n g gereicht, auch für allgemein wohltätige Zwecke kleinere S p e n d e n gemacht.

Bezüglich der ersteren müssen wir erwähnen, daß das verarmte geehrene Genossenschafts-Mitglied Franz Privorszky regelmäßige monatliche Unterstützung bekam, und daß dem Friedrich Sigmund in Folge seines Gefuchtes eine außer- gewöhnliche Unterstützung gereicht wurde.

Wir haben in unser nächstes Arbeits-Programm die Revision der Statuten aufgenommen, nachdem mehrere Punkte derselben den jetzigen Verhältnissen nimmer- mehr entsprechen, woraus viele verwickelte Fragen entstehen. Deshalb haben wir eine Verhandlung in dieser Angelegen- heit schon zu der Tagesordnung der diesjährigen General- versammlung beigefügt.

Wir reproduzieren die Veränderungen in der Anzahl der Genossenschafts-Mitglieder, sowie auch den Kassa-Verkehr nachfolgend:

Incorporirt wurden im vergangenen Jahre 44, wegen Geschäfts-Übergabe sind ausgetreten 50 Mitglieder.

Mit Ende 1891 hatte die Genossenschaft 200 Mitglieder. Wir können diesmal auch nicht inwieweit lassen, daß das Präsidium zum Behufe der Incorporationen der neuen Kaffeelieder jährlich einmal eine Rundreise zu maden gezwungen war, bei welchen Anlässen bedeutende Auslagen zu Lasten der Genossenschafts-Kassa erwuchsen, welche sehr leicht zu ersparen gewesen wären, wenn sich die neuen Kaffeelieder wegen Incorporation freiwillig gemeldet hätten.

Wir erluchen also alle geehrten Mitglieder der Genossenschaft, daß sie sich die Mühe geben, in der Folge die neuen Kaffeelieder für die freiwillige Incorporation zu gewinnen.

Einnahme vom Jahre 1891	2846 fl. 92 fr.
Ausgabe	1469 " 92 "
Ueberschuß	1367 fl. — fr.

Hiezu das mit Ende 1890 erreichte Capital sammt Zinsen 9866 " 44 " Rückständige Gebühren 62 " — " Inventarischer Werth der Einrichtung 404 " 18 "

Bemühen mit Ende 1891 11.709 fl. 62 fr. Wir haben die Wahl der im Sinne des §. 12 der Statuten ausgesetzten 6 Ausschüßmitglieder, 2 Ersatzmitglieder, weiterhin die Wahl von 3 Rechnungsrevisoren, dann 12 Friedensstiftern und 3 Erbschaftsrevisoren, endlich die Entsendung einer Kommission zur Revision der Statuten, auf die Tagesordnung der Generalversammlung gestellt.

Wir beehren uns die durch die Rechnungsrevisoren sachmännlich geprüften und richtig befundenen Jahresrechnungen von 1891, so wie auch den vom Ausschüße bestimmten Kostenveranschlag pro 1892 hiemit vorzulegen, und stellen schließlich an die geehrte Generalversammlung das höfliche Ansuchen: uns das Auditorium ertheilen zu wollen.

A magas házberről.

Lapunk olvasói, mikor fenti címet fogják olvasni, bizonyára már fogják tudni, hogy miről akarunk szólni.

Sajnos a kávéosok nem csak tudják, de érzik azt.

Mi, akik a kávéosok érdekeit a szívünkön viseljük, sajnálattal konstatáljuk, hogy a háziurak rosszakaratú tévedés és rövidlátásuk folytán a legigaztalanabb arányban szabják meg a kávéházi üzlethelyiségek után a bért.

Abban a maliceziózus tévedésben vannak, hogy a kávéházi üzlet egy aránybánya és azért feljogosítva érzik magukat a bér magas kivetésére.

Ha a kávéházi üzlet némelykor zsufova van, jámborul hiszi, hogy az mind aranyakat költ és Dáriussá teszi az éjjel és nappal gondok között lévő kávést.

A hasonló nagyságu kereskedések üzleti forgalma nem áll szemben olyan óriásirezszivel, mint a kávéházi üzlet.

A kávést minden oldalról szorítják, zaklatják. Olyan kiadásai vannak, amiről fogalma sem volt, s bármilyen jó törzsvendégei legyenek, mindig ki van téve annak, hogy egy szép napon mind egy szálig otthagyják.

Hiába! A vendégnek már a véreben van az, hogy a legkisebb dolog nagyon könnyen érzékenynyé teszi. Nem kell több csak egy kis figyelmetlenség vagy a pincér baklövése, nem kell több, mint a vendégek között felmerült incidens, meg van a baj. Négy tekintélyes törzsvendég befolyása következtében képes a vendégek nagy része a kávést a faképnél hagyni. De hát ki bírja leírni, mindazokat az okokat, melyek a kávést könnyen abba a helyzetbe hozhatják, hogy azok a vendégek, akikre mindennap számított, otthagyják.

Azért a házbér, a napi kiadás ugyanaz, azért

Károly.

Emberismeretem, lélektani kutatásaim folyton úgynevezett benyomások után. Egy barátom, aki eme tulajdonságomat jól ismeri, felkért, hogy nézzek be a N. kávéházba. Ott fogok találni egy névtelen höst, aki alkalmas téma arra, hogy tollhegyre vegyek. Bementem nevezett kávéházba az üzlethelyiség elegendő berendezés mindig nagyszámú és intelligens vendégekét visz ide. A férfiak és hölgyek jöttek mentek, ettek, ittak, rendeltek, csevegtek, olvastak és fizettek. A szép leányarcok, eleven-szemű hölgyek, daliás tüztérzettek, stentori hangu művészek ülő és járkáló serege élénk képet nyújtott. Kerestem alakomat, mert ezek az arcok kö-zönsségen hatottak rám, — egy látogatott fővárosi kávéház képet nyújtottak. Épp akkor, amikor barátom felültesém bosznakodtam, egy mellettem ülő "Károly fizetek!" szóval távozni készült. A fővetkező pillanatban egy titáni alakú erős, izmos kállas férfi csörtetett elő, nem azzal a megszokott pinczéri csoszanszállal, hanem egy a fizikumát meg-pagadó fiatal ember könnyed lebbenésével. Arczát

a kávéházbán nem lehet eloltani a drága gázlámpákat, nem lehet kevesebb kávé főzni, a pinczerekét és a pénztárosnót háromheti szabadságra elküldeni, az adó és regalé-fizetésben feierabendot tartani stb. stb.

A házi uraknak nincsen semmi belátásuk. Azt hiszik, hogy a mikor odaadták azokat a falakat, melyet a kávéosnak kellett drágán beszerézni, akkor már urrá tettek a kávést; azt hiszik, hogy ha esetleg maguk rendezték be saját helyiségüket, akkor a berendezést a kávéosnak, ha a vérelve is, de mihamarabb ki kell fizetni.

A magas házbérnek megvannak és meg lesznek a maga visszahatásai. Már meg is voltak azok. Mentül inkább előre haladunk az idővel, annál jobban szembeötlő lesz a háziurak fektelen bérkivetése.

Elég példa volt rá, hogy a kávéos a magas házbér folytán nem vezethette tovább az üzletét, nem adhatta meg annak a lüktető erőt. Ő tönkre ment, de a háziurnak is belefújt a foga, a melyen még a kihuzás sem segíthetett.

A háziurak sokszor meglakoltak azért, mert vérszemet kaptak a kávéházaik külső feyén.

Nem a külső csillogás, hanem a belső tartalom adja meg valaminek az igazi értékét.

Ezt nem akarják megérteni azok a háziurak!

Szerk.

Garami Ede †

Nach langem hartnäckigen Leiden ist am 11. März Eduard Garami im 48. Lebensjahre aus dem ir-dischen Sammerthal geschieden.

Vor 13 Jahren, wer hat ihn nicht gekannt, den flinken, feinen Zahlkellner im „Café Krone“ in der Waijnurgasse, welcher den Ruf besaß, unter den Budapester Kaffeehaus-Bedienteten der tüchtigste zu sein, der außerdem mit unserer Aristokratie, dem Hochadel und sonstigen Würdenträgern Ungarns, die fortwährend im genannten Café verkehrten, auf bestem und vertrautem Fuße stand, deren ausgeprochener Liebling er stets gewesen.

Er vertieft den Schauplatz seines gescheiterten Wir-tens und — etablierte sich als Kaffeelieder, in welcher neuen Stellung es ihm Jahre hindurch gut ging. Er besaß außerdem das Vertrauen seiner Mitbürger in hohem Grade, er war auch ein belebender und gut geschulter Mann, er wurde zum Stadt-repräsentanten gewählt und in kurzer Zeit darauf hat ihn die Generalversammlung der Kaffeelieder ein-stimmig zu ihrem Vicepräsidenten nominirt. Er fehlte in seiner Repräsentanten-Sitzung und verschah außerdem auch das Amt des Vicepräsidenten mit wahrer Hingebung, richtigem Verständniß und Opferfreudigkeit.

Auch auf dem Gebiete der Journalistik war er zeitweilig thätig; er schrieb Artikel für unser Blatt, welche in den Kreisen der Kaffeeliederwelt jedesmal sehr gut aufgenommen wurden.

Allmählig fing er an, sein florirendes Geschäft auf dem Calvinplatz außer Augen zu lassen; die Folge davon war, daß er eines Tages in die Wangs-lage sich verlegt fühlte, daselbst aufgeben zu müssen und sich in der Folge ein neues Geschäft auf dem Elfa-bethring einrichtete zu lassen, woselbst er nach Verlauf eines Jahres den Boden gänzlich verlor und sich in letzterer Zeit als einfacher Privatmann in einer beschei-denen Wohnung in der Pestelzeigasse, woselbst er auch nach langem Leiden verschied, einlogirte mußte.

Es ist ein Wahrwort: in der Noth kommen tausend Freunde auf ein Loth. So gestaltete es sich auch bei dem am 13. März stattgefundenen Leichenbegängnisse, zu welchem außer dem Genossenschafts-Präsidenten Anton Rémai nur die Herren Cafetiers Sarkai Mór, Engler Ignác, Bátkar János, Koltsin Armin, Gassner er Josef, Wagner Josef, der Ge-

nosenschafts Vermittler Kutschera Michael, die Herren Gastwirthe Lippert János, Kern Ferenc, Hebbauer Wagner und sonst noch wenige gute Freunde des Verbliebenen sich eingefunden hatten, um dem bemitleidenswerthen Mann die letzte Ehrenbe-zugung zu erweisen.

Im Hofraume des Trauerhauses wurde der in einen einfachen Sarg gebettete Leichnam, zu dessen Kopf-ende die tiefertrauernde Wittve mit ihren vier kleinen Kindern stand, von den Fahnen der Genossenschaft und des Gehilfen-Vereins flankirt, während zu beiden Seiten und im Hintergrunde die herbeigekommenen Freunde während der kirchlichen Einsegnung, die sehr kurz ge-halten wurde, Aufmerksamkeit nahmen.

Nachdem der traurige Akt, welcher auf jeden der Anwehenden den tiefsten Eindruck machte, zu Ende ge-führt war, wurde der Leichnam in den Leichenwagen geschoben und, gefolgt von der bewaunenswerthen Wittve mit ihren Kindern, nach dem Central-Friedhofe zur ewigen Ruhe überführt.

Wäge immerhin dem Verbliebenen das beste Andenken bewahrt bleiben.

Er ruhe sanft in Frieden!

Temesvárer Spielhöhlen.

Es obwaltet schon lange kein Zweifel mehr, daß die Befitzer der zahlreichen geheimen und öffentlichen Spielhöhlen in Temesvár sich der behördlichen Protektion in einem gewissen Grade erfreuen. In weit größerem Maß-stabe als gegenwärtig die Influenza Wurzel gefaßt, graffirt epidemisch die Spielwuth in allen Schichten der dortigen Bevölkerung. Neben der ansehnlichen Garde-Professionspieler, welche zumeist Falschspieler, für das Zuchthaus reif sind, frequentiren die Spieltisch leider auch viele hochgestellte und einflußreiche Beamte, welche dem Eigenthümer der Spielhöhlen als Schutzwehr gegen etwaige Angriffe dienen. Unter den Fittichen dieser noblen Hazardspieler plündern die Falschspieler ungeführt ihre durch Helfershelfer überlieferten Opfer und von beiden, dem Professionspieler sowohl, wie vom Professions-spieler empfangen der spekulative Spielhöhlen-Besitzer seine reichliche Provision. Letztere betreiben zugleich Wucher, indem sie dem beim Spieltisch abgetakelten Beamten, oder aber dem ausgeplünderten Opfer des Falschspielers Geldbeträge gegen hohe Zinsen borgen und gestalten sich darnach die Spielhöhlen gewöhnlich auch zu Vertikstätten des sozialen Glendes. Jeder Stadttheil befißt gewisse Kaffeehäuser, woselbst die ganze Nacht hindurch bis in den anbrechenden Tag hinein hazardirt wird. Die poli-zeilichen Patronen machen gemessenen Schrittes ihre Rundgänge, denken aber nicht im entferntesten daran, die nächtlichen Hazardspieler durch den Nachtspruch des Befehes zu molestiren. Ihre Herren Vorgesetzten wollen eben von solcher polizeilicher Einmischung nicht gerne etwas erfahren, wollen keinen Anstoß in — bekantem Kreise provoziren und die Hazardspieler bleiben nach wie vor unbehelligt. Weil aber doch das Hazardspiel zu den verbotenen Spielen gehört, ist die Polizei ab und zu moralisch gezwungen, einen Scheinangriff auf diese oder jene Spielhöhle zu unternehmen. Kürzlich wurde uns Gelegenheit geboten, einen auf höheren Befehl unternommenen Scheinangriff zu beobachten, und wie müssen gestehen, daß dieses Manöver dem Zuschauer recht viel Spaß zu bereiten vernag. Nicht sadte und geräuschlos sucht die Hermandad sich der Spielhöhle zu nähern, sondern hört man schon aus weiter Entfernung das Säbelgerassel des Patronenführers, hört man die wichtigen Schritte der im Paradeanzug einhergehrenden Polizeiwachmannschaft, dringt laut das Stimmengewir der „Gefürchteten“ in das Spielfokal und ist endlich mit großem Geräusche die Patronen alle Ziele angefangt, findet sie — harmlos plaudernde Gäste. Verschwinden ist das Raschi-Raschi-Tafel, verschwunden sind die gezeichneten Karten und wo vor einigen Mi-nuten noch die hohen Einsätze in Gestalt von großen und kleinen Banknoten aufgeschichtet lagen, dampfen kleine „Schwarze“, „Kapuziner“ oder liebigelt gar aus dem Gläserchen der Influenza-Cognac mit dem schifflichdriehauswandigen Panduren. Der Patronenführer brummt schmunzelnd einige Worte der Entschuldigung in den Bart, kommandirt „fehrt!“ und schon in der nächsten Minute wird das unterbrochene Spiel fortgesetzt. „Ein mißlungenes Manöver!“ replizirt beim Abmarsche der

ily kúdelemben, es aki ritkán részestli a meg-érdemelt elismerésben. Fuvolahang, rekedt torok zengi, hangoztatja a Károly nevet, ő jön, repül, mosolygva, hol pedig komolyan es méltóságosan.

Egyenes sudar alakja, szolgálai alázatosságot nem ismerő magaviselete a modern pinczért mutatja be, ki elegendőnek tartja a szivélyességet, előz-kenységet, a pontos kiszolgálást, és ki ily módon behelzögöbbsé teszi magát, mint holmi nápiez haj-bókolással.

A férfias önérzet, a nyílt fellépés ma előbbre viszi az embert Károly a törzsvendégek simulé-kony, diplomata pinczére: eleven tüzből álló katoná, ki kötelességet teljesít és hivatásszertzen végzi feladatát.

Mars fia kellett hogy legyen, olyan fegyelmet nem ismerő hadfi, aki talán százszor szembeszállt a villogó fegyverekkel és a halállal. Es ki tudja, nem nagyobb veszélyben van-e itt a ragyogó sze-mek hódító, tüzes fegyverei között? . . . Vagy ta-lán az ellenséges női csapat ellen is edzve van ez a pinczér-herostrates? . . .

Pio-oppo.

Patrouillen-Kommandant, und mit dem Bewußtsein treu-
erfüllter Pflicht rückt später die Mannschaft im Grund-
hause oder im Stadthause ein. Aber auch der Spiel-
höhlenbesitzer provoziert zuweilen im Einverständnis mit
den Spielern ein Scheinmanöver, indem er den Betrag
von 30—50 Kreuzern auf dem Tischfließ liegen läßt,
damit die Patrouille doch wenigstens merken kann, daß
es ihr gelungen ist, einen halben Gulden zu konfiszieren.
So und nicht anders sieht es in Temesvár mit der
Kontrolle der Spielhöhlen aus und welche nächtlichen
Wunder könnte der Polizeichef schauen, wollte er selber
einmal Gelegenheit zur Beobachtung solcher Scheinman-
över finden, oder wollte er gar persönlich in den Spiel-
höhlenkontrolle sitzen. Vielleicht würde der Polizeichef
an solchen nächtlichen Exkursionen Gefallen finden und
— o weh! — dann wäre es um den Spielteufel geschehen.

Eidung, Reform.

Das „English Game“,

ein hoch interessantes Spiel, welches auch unseren Billard-
spielern aufs Beste zu empfehlen ist, besitzt vor allen fest-
stehenden Spielen den Vorzug der Vielseitigkeit, indem es
nicht nur das Wesen der Carambole mit dem der Pyramide
verbindet, sondern diesen beiden auch noch ein drittes Ele-
ment, den absichtlichen Verlauf des eigenen Balles hinzu-
fügt, Bänden und Taschen also gleiche Wichtigkeit zugesetzt.

Aehnlich der französischen Carambole, wird das English
Game in der Regel von zwei (seltener von drei oder vier)
Gegnern mit drei Bällen — dem neutralen rothen, dem
ganz weißen und dem „gesteckten“ weißen der Gegner, —
je nach der Stellung der Bälle in beliebiger Abwechslung
oder Verbindung auf Carambole, Machen des rothen und
des fremden Balles mittelst des eigenen, oder Verlauf des
eigenen Balles nach seiner Berührung mit dem rothen
(Verlauf vom rothen), oder mit dem fremden (Verlauf vom
weißen Balles) gespielt.

Der englische „normale“ Billardtisch ist mit sechs Taschen
(Pöckern) versehen und weist innerhalb der Bänder eine
Länge von 12, eine Breite von 6 englischen Fuß auf. Außer
den auch bei uns üblichen drei „Flecken“, dem im Centrum
zwischen beiden Mitteltaschen befindlichen Mittelstreck, dem
30 englische Zoll von der unteren Bande entfernten unteren
Streck und dem ebenso weit von der oberen Bande entfernten
oberen oder Pyramidenstreck, findet sich in gerader Linie
über dem letztgenannten, 13 englische Zoll von der oberen
Bande entfernt, ein vierter Streck, der eigentliche „Spot“,
welcher den Platz des rothen Balles kennzeichnet.

Einer über die Billardtischplatte, durch den untern Streck,
geht die „Bauk-Linie“ (Barrière), die entweder mit Kreide
gezeichnet oder, um das Wischen nicht zu stören, bloß gedacht
erscheint. An die Mitte der Bauk-Linie schließt sich, dem
Bogen der unteren Bande zugeteilt, ein Halbkreis, der so-
genannte Bauk-Zirkel, welcher mit Hilfe dreier, in einem
Abstande von je elf Zoll zu beiden Seiten und gerade
unterhalb des untern Streckes angebrachter Punkte mit Kreide
aufgezeichnet wird und gleich der Bauk-Linie nur beim
„Aus der Hand spielen“ in Betracht kommt.

Beim „Aus der Hand spielen“ wird der Spielball
jedes Mal auf eine beliebige Stelle innerhalb des Bauk-
Zirkels placirt, und darf derselbe keine unterhalb der ganzen
Bauk-Linie befindlichen Bälle oder Bänder treffen, bevor
er einen Ball oder eine Bande „außer Bauk“ berührt hat.

Corde wird nur beim „Lösen um den Acquit“ ge-
halten. Letzteres, das aber häufig durch eine einfache mündliche
Verständigung erlegt wird, besteht darin, daß beide Spieler
von der Bauk-Linie aus auf die obere Bande spielen;
Derjenige, dessen Ball beim Zurückrollen der untern Bande
zunächst stehen bleibt, hat die Wahl der Bälle und erhält
von seinem Gegner Acquit, was insofern vorteilhaft für
ihn ist, als sein eigener Ball „in der Hand“ bleibt, bis
er selber ans Spiel gelangt, der Gegner also anfänglich
nicht caramboliren kann.

Der Acquitgebende spielt aus der Hand; er visirt
entweder den rothen Ball, oder er gibt einen Nichttreffer
in Bauk. Der Acquitgebende spielt so lange, als er Erfolg
hat, d. h. Points macht. Verliert er durch einen Mißerfolg
das Recht auf einen weiteren Stoß, so kommt sein Gegner
an's Spiel, der nun ebenfalls so lange fortspielt, bis ein
Mißerfolg den ersten Spieler wieder an die Reihe bringt.

Der rothe Ball wird nach jedem Machen (in eine be-
liebige Tasche) wieder auf den Spot gestellt. Steht zufällig
ein weißer Ball auf dem Spot, so wird der rothe Ball
auf den Mittelstreck placirt. Verläuft der eigene Ball, so
spielt man wieder aus der Hand. Wird der fremde gemacht,
so bleibt er „in der Hand“, bis der Gegner ans Spiel
kommt und selbstverständlich aus der Hand, immer mit
Beobachtung der Bauk-Regeln, spielt.

Man zählt gewöhnlich bis 50 Points aufwärts. Wer
diese zuerst erzielt, hat die Partie gewonnen.

Carambole gilt immer 2 Points; das Machen des
rothen Balles 3; der Verlauf des eigenen vom rothen
Balles 3; das Machen des (fremden) weißen Balles 2;
der Verlauf des eigenen vom weißen Balles 2. Verläuft der
eigene Ball nach einer Carambole, so gilt dieser Verlauf,
falls bei der Carambole der rothe Ball zuerst getroffen
wurde, 3, falls der (fremde) weiße Ball zuerst getroffen
wurde, 2 Points.

Trifft man den rothen oder fremden Ball ohne Points
zu machen, so kommt der Gegner an's Spiel. Desgleichen
nach einem Nichttreffer.

Durch einen Nichttreffer verliert man überdies 1 Point,
durch einen Nichttreffer mit Verlauf oder Versprengen 3
Points, welche dem Gewinne des Gegners zugesetzt werden.
Versprengt man den eigenen Ball, nachdem man einen
anderen getroffen oder Points gemacht hat, so ist der Stoß
bloß ungültig, d. h. die Points werden nicht gezählt und
der Gegner kommt an's Spiel, während der versprengte

Ball in der Hand bleibt. Versprengt man einen der ande-
ren Bälle, so ist der Stoß ebenfalls ungültig und der Geg-
ner spielt, indem der versprengte rothe Ball auf den Spot
zurückgestellt, resp. der versprengte weiße Ball aus der Hand
gepielt wird. Stehen der rothe und der fremde Ball so
nahe beisammen, daß sie einander berühren, so sind sie
spielbar. Verliert aber der eigene Ball den rothen oder
fremden, so ist der zu spielende Stoß ungültig. Der Spieler
spielt in diesem Falle direkt auf Carambole oder Verlauf;
mißlingt beides, so kommt der Gegner ans Spiel; gelingt
aber Carambole oder Verlauf, so müssen die Bälle „ge-
brochen“ werden, — d. h. der rothe Ball wird auf den
Spot gestellt, der eigene Ball des bisherigen Spielers bleibt
in der Hand und der Gegner gibt, wie zu Beginn der
Partie, aus der Hand spielend Acquit.

Dies die Quintessenz der englischen Spielregeln, wie
sie so ziemlich in allen den zahllosen Klubs und Billard-
rooms „Großbritanniens und der Kolonien“ beobachtet
werden.

Was die feineren Nuancen des Spiels betrifft, so hat
man vor Allem neben der Carambole, bei jedem Stoß die
möglichste Weise damit zu verbindenden Machen und Verläufe
in Combination zu ziehen.

Des Weiteren introduziert das absichtliche Verlaufen des
eigenen Balles, das hierzulande höchstens bei der Pyramiden-
partie als „Figur“ bekannt ist, eine ganze Reihe hübscher
Stöße. Sieht z. B. der fremde Ball vor der rechten Mittel-
tasche, der rothe auf dem Spot, so wird der aus der Hand
Spielende den eigenen Ball mittelst rechtsseitigen Tiefstoßes
von dem fremden ab in die rechte Mitteltasche verlaufen
lassen, wobei der fremde Ball durch den leichten Schoc von
der Tasche fortgetrieben wird. Wiederum aus der Hand
spielend, macht der Spieler nunmehr Carambole, während
er, wenn er beim ersten Stoße carambolirt und dabei den
fremden Ball in die rechte Mitteltasche geschnitten hätte,
für die ganze Dauer seiner Tour keine Carambole-Chance
mehr haben, sondern lediglich auf das Visiren des rothen
Balles beschränkt bleiben würde.

Im Interesse der Carambol-Chancen verwirft der
Engländer überhaupt das Machen des fremden Balles, als
ein ignobles Halben nach Points, das höchstens dann statt-
haft ist, wenn man nur mehr zweier Points zum Gewin-
nen der Partie bedarf, oder in Bauk zu gehen beabsichtigt.

Letzteres bezweckt, besonders in Fällen, wo der fremde
Ball bereits in der Hand ist und man keinen Erfolg mit
dem rothen Balles voraussetzt, dem ans Spiel gelangenden
Gegner eine ungünstige Stellung zu geben. Man bringt
den eigenen, wozüglich auch den rothen Ball in Bauk.
Da der aus der Hand Spielende einen in Bauk befind-
lichen Ball nur par bricolos treffen darf, so erzielt er
selten mehr als einen Treffer ohne Erfolg, wodurch er,
wie bereits erwähnt, zwar keinen Point, wohl aber das
Recht auf den nächsten Stoß einbüßt. In diesem Sinne
gibt auch der Acquitgebende häufig mit Verlust eines Points
einen Nichttreffer in Bauk, wobei er aber vorerst eine
außer Bauk befindliche Bande berührt; oder er trifft
den rothen Ball, um nach dem Treffer ungestraft in Bauk
zu gehen, oder gar beide Bälle per Doppel-Tripé in
Bauk zu bringen.

Mit einem Worte, das English Game läßt in keiner
Hinsicht an Schwung und Interesse zu wünschen übrig und
wird dabei sowohl der feurige Verehrer der Carambole
als auch der leidenschaftlichste Partiegänger des „Pyramiden“
seine Rechnung finden, während es selbst dem Regelreife
einen gewissen Hochgenuß bereiten dürfte, seine sonst so
fatalen Verläufe zu Rang und Würde gelangen zu sehen.

A budapesti kávési-partársulat kijelölő bizottsága által megválasztásra ajánlatnak: választmányi tagoknak: az alapszabályok

12. §-a értelmében kisorsoltak helyebye

Komáromi Jenő Egerváry Géza
Engler Ignác Jambrikovits János
Sommercker Károly Breitner Lipót.

Választmányi póttagoknak:

Nérey Dezső és Weingruber Ignác.

Számvizsgálóknak:

Steuer Sándor Nérey Dezső Weisz Gyula.

Békeltető bizottsági tagoknak (az alap-
szabályok 12. §-a szerint):

Weingruber Ignác Reisenleitner Antal
Färber József Nickoletti Ede
Dangl Ferencz Fröhauer Ignác
Keller Mór Lichtner Armin
Sommercker Károly Topita Ferencz
Weisz Antal Holstein Armin.

Póttagoknak:

Hanusz Béla Fränkel Bertalan Heger Flóris.

**Pelmann's Café und Restauration im „Hotel
Pannonia“.** Die Einrichtungs-Arbeiten in den beiden
weiläufigen, mit großen Kosten adaptirten Räumen
gehen rasch vorwärts. Im Café wird der bei Kerepeser-
straße zugewendete Lesealon im Barockstyl ausgeführt
und mit einer mächtigen Spiegelwand, formvollendeter
Kaffe, 2 amerikanischen Carambol-Billardstischen und dem
Ganzen entsprechenden Möbelstücken ausgestattet werden.
Der Billardsalon wird 3 vorzügliche Billards erhalten
und werden sowohl im Lesealon als auch im Billard-
salon an den Seiten hohelegante, mit Schnitzwerk ver-
sehene Stühle angebracht. Das geräumige Spiel-
zimmer wird 11 Spielstische in sich bergen. Die Restau-
ration mit ihren 3 Separés wird mit geschmackvollen
Lambrien ausgestattet und werden die letzteren außerdem
aufs niedrigste und mit aller Bequemlichkeit eingerich-

tet. Ein meisterhaft gearbeitetes Buffet, schöne Ottomanen
und große Spiegel werden zur Erhöhung der Pracht
und Herrlichkeit das Ihrige beitragen. Sämtliche Arbei-
ten stammen aus der bestbekannten Fabrik von Seifert
und Söhne.

Das Café Reisenleitner am Calvinplatz wird im
Monat Juli nach Angaben und Zeichnungen des Pro-
fessors Severin Broghammer durch die Firma
Seifert eingerichtet. Das Café soll einzig und allein
in seiner Art werden und an Prunk Alles übertreffen,
was bisher da war.

Das Café Ferenczy an der Ecke der Neuenwelt-
gasse ändert seinen Besitzer und zwar übernimmt das-
selbe schon am 1. April Herr Max Gyula, der gewe-
sene Gastwirth zu den „drei Wintern“ in der Palatin-
gasse. Wir gratuliren ihm zu der guten Acquisition.

Das Café Sturm auf der Waisenstraße wird
am 1. Juni geperert und beginnen dann die groß-
artigen Adaptirungs-Arbeiten. Das Café wird im
Renaissancestyl gehalten, bekommt riesengroße Spiegel-
wände und wird auch für die Einführung der elektri-
schen Beleuchtung vorgefertigt. Wie wir erfahren, hat
Meister Seifert hiezu schon die Zeichnungen anfer-
tigen lassen und soll das neu ersiehende Café bereits
am 18. Juni wieder dem öffentlichen Besuche anheim-
gegeben werden.

Das ehemalige Café Gazdagbegyi in der Tabakgasse
im Palais Reittinger hat, wie wir schon in voriger
Nummer berichteten, Herr Emanuel Schlesinger,
Restaurateur im „Hotel Weingruber“ angekauft und
vom Grund aus neu einrichtet lassen. Schöne Lambrien,
ein großer Konfolsaal und eine schöne, praktische Kaffe-
zieren das Ganze ungemein und machen das Kaffeehaus
zu einem gern besuchten Vergnügungsorte. In dem-
selben befinden sich 2 Billards von Maleszky,
außerdem ein hübsches Spielzimmer. Die sauber und
fein ausgeführten Anstreicher-Arbeiten hat Herr Karl
Birchner besorgt.

Das gewesene Café Fridreich in der Diner Haupt-
straße 9 haben die Herren Bajtek und Laudon
angekauft. Die Lokalitäten sind seit 1. März geperert
und werden nun einer umfassenden Neurenovirung unter-
zogen. Das Café wird in allen seinen Theilen durch
die Firma Seifert hochlegant eingerichtet und mit
3 vorzüglichen Billards versehen. Die Tapetenfirma
Ferk u. Schuchitz, welche schon so oft ihren guten
Geschmack gezeigt, besorgt die Tapetirung dieses Kaffee-
hauses und werden die Herren Gäste, welche dieses
Café in der nächsten Zeit besuchen, von Allem höchlich
angenehm berührt sein. Die Wiedereröffnung desselben
findet am 19. März statt.

Ein neues Kaffeehaus wird am 10. Juli auf
dem Josefing 28 durch Herrn Rott Kálmán, gewe-
senen Zahlkellner im heiligen Opern-Kaffeehaus, er-
öffnet. Dasselbe wird ganz im englischen Style ein-
gerichtet und hat der Architekt der Firma Seifert, Herr
Winkler, hiezu höchst gelungene neue Ideen entwor-
fen. Mit einem Worte, das Café No. 28 soll eines der
schönsten Kaffeehäuser Budapests werden. Wir werden
sehen!

Traunung. Am 22. März um 5 Uhr Nachmittag
findet im ier. Tempel in der Tabakgasse die Traunung
des Fräuleins Cornelia Pflker, der liebrenden
Tochter des Cafetiers Herrn Armin Pflker, mit Herrn
Alfred Kantor statt. Wir wünschen dem jungen
Brautpaare das höchste Glück zu seinem Herzensbunde.

Der größte Aktionär. Das Handwerk hat einen
goldenen Boden, das bewies anlässlich der Generalversam-
lung der Pester Vaterländischen Sparkasse ein hiesiger
Handwerker. Mehr als achttausend Gulden ist eine Aktie
der Vaterländischen Sparkasse werth und mancher Mann,
der in Budapest für sehr reich gilt, konnte zur General-
versammlung nicht mehr als zwei-drei dieser Aktien depo-
niren. Nun ja, ist ja auch das schon ein hübsches kleines
Vermögen! Daß aber ein einzelner Mensch, um bei dieser
Generalversammlung Stimme zu haben, 85, sage fünf-
undachtzig Stück solcher, auf seinen Namen lautender
Aktien deponiren werde, daran dachte wohl Niemand. Und
doch ist es geschehen und zwar von einem Handwerker. Der
am Servitenplage wohnende Gold- und Silberarbeiter
Adolf Fathy ist der Besitzer von 85 solcher Aktien im
Werthe von ungefähr 700.000 fl. und diese 700.000 fl.
hatte er zur Generalversammlung deponirt. Neben dieser
Kleinigkeit dürfte Herr Fathy auch sonst noch ein hübsches
Vermögen haben. Es heißt, daß er außer diesen 85 noch
15 Stück Aktien der Vaterländischen Sparkasse besitze,
welche nicht auf seinen Namen lauten, zudem besitzt er
auch einige ganz hübsche Häuser, kurz sein Vermögen be-
trägt weit über eine Million und das wüßte man nicht,
denn wer vor dem bescheidenen Geschäfte am Servitenplage
vorübergeht, der denkt wohl, der Besitzer desselben, Herr
Fathy, sei ein Mann, der sich mit Mühe fortbringe. Als
Fathy vor vielen Jahren in Budapest einzog, da war er
ein armer Teufel, ein armer Goldarbeiter-Gehilfe. Durch
unermüdbaren Fleiß, strenge Fleißigkeit und ein hohes
Verständniß für sein Handwerk hat es Fathy im Laufe der
Jahre nicht allein zum Millionär, sondern auch zum hoch-
geachteten Bürger Budapests gebracht, der sich allgemeinen
Ansehens erfreut und so recht das Beispiel dafür liefert,
daß das Handwerk auch noch in unserer Zeit einen gol-
denen Boden besitzt.

**A Magyar Ipar- és kereskedelmibank részvény-
társaság** 1892. évi márczius hó 23-án d. e. 11 órákor
tarja meg Budapest, V. ker. nádor-utca 4. sz. a. első
évi rendes közgyűlést. Napirend: 1. Az igazgatóság jelen-
tése a lefolyt évtől kezdve és származadékos előterjesztése. 2.
A felügyelő-bizottság jelentése. 3. A tiszta nyereség mi-
kenti felosztása iránti határozathozatal. 4. Határozathozatal

Fodor József

photographiai műterem,

Károly-körút 6. sz.

ajánlja a legújabb gépezetekkel és apparatusokkal felszerelt diszbutorokkal berendezett műtermét, készít mindenemű fotografákat a legkisebb medaillon-képekről kezdve egészen életnagyságig, olajfestményeket, aquarelleket művészi kivitelben, valamint régi fényképekről nagyításokat színezve vagy feketéu, vászonra avagy papírra. Pontos és szép kivitel, valamint szigorú hasonlatosság biztosítja ik.

Photographia megrendelések próbaképek után eszközöltetnek.

A pinczér uraknak, pinczérnőknek megfelelő árkedvezmény adatik.

KARL HOFFMANN

Budapester Leichenbestattung.

IV. Bezirk, Leopoldgasse Nr. 6.

Ausführung schöner und preiswürdiger

Leichen-Bestattungen

mit nach französischem Muster gebauten eigenen prachtvollen

GLAS-LEICHENWAGEN.

Besonders bemerkenswerth

I., II., III. und IV. Classe Bestattungen mit Glas-Leichenwagen.

Prachtvolle Aufbahrung zu jeder Classe.

Filial-Geschäft: VI., Grosse Feldgasse Nr. 10.

Lager von

HOLZ-, METALLSÄRGEN

und

Grab-Kränzen.

Ueberführung von Leichen in hermetisch verschlossenen

DOPPEL-METALLSÄRGEN

nach jeder Richtung des In- und Auslandes.

Feinste Prager Schinken u. Kaiserfleisch

täglich frische

Wiener u. Zipser Krenwürstel,

sowie

Leipziger Appetitwürste

empfiehlt bestens

JOSEF SEIDL

 Budapest, Kronprinzgasse 18.

Hotelier gesucht!

Ich habe das seit vielen Jahren unter dem Namen „Romanciögarten“ am schönsten und frequentesten Platze der Stadt Semlin gelegene Etablissement käuflich an mich gebracht und bin gesonnen, dasselbe gänzlich umzubauen und ein Hotel, bestehend aus circa 17 Passagierzimmern, grossem Saal mit gebauter Bühne, Schnürboden und Versenkung, Speisesaal, Sommersalon, Garten und comfortablen Nebenlokalitäten, Wohnung für den Hotelier etc. zu errichten.

Reflektanten, die dieses Etablissement zu pachten Willens sind, wollen sich behufs näherer Information und Einsichtnahme des Planes und der Kontraktbedingungen (circa 5, eventuell 10 Jahre) mündlich oder schriftlich an den Gefertigten wenden.

Franz Streicher,

Realitätenbesitzer in Semlin.

HEINRICH SEIFERT & SÖHNE

KAISERL. und KÖNIGL.

BUDAPEST

Hof-Billard-Fabrikanten

VII. Trommelgasse Nr. 90

Spezialisten stylgerechter und eleganter

Kaffeehaus-Einrichtungen.

Erste und größte Billard-Fabrik Europas.

Wir laden unsere P. T. Kunden höflichst zur Besichtigung unserer Fabrik als Sehenswürdigkeit ein und empfehlen unser wohl assortirtes Lager von neuen so auch überspielten Billards, ebenso unserer patentirten anerkannt vorzüglichsten Doppelbillards, nebst sämtlichen Requisiten, als Schach, Domino, Tivoli, Zeitungshälter etc.

Complete Kaffeehaus-Einrichtungen werden auf das Modernste und Geschmackvollste ausgeführt.

Die Angyalfölder Cognac-Fabrik des
Grafen Géza Eszterházy

erhielt für ihre allgemein bekannten und beliebten

COGNAC

von der Internationalen Ausstellung für Rothes Kreuz, Armeebedarf, Volksernährung etc. in Leipzig

die höchste Auszeichnung Goldene Medaille.

Fabriks-Direction: Budapest, külső vaczi-út 23.

Selegramm

Selegramm

Für leidende Füße

empfehle ich mein Erzeugniss in Fussbekleidung.

GERÓ ADOLF

Schuhmachermeister V., Badgasse Nr. 2, im Dianabad-Gebäude. — Telephon Nr. 1081.

Legujabb folttisztítószer

Eltávolít zsír, viasz- és kátrány-foltokat posztó-, selyem- és gyapjuszövetekből.

➔ Csak nappal használandó.

➔ **ARIPON**

Neuestes Fleck-Reinigungsmittel. Entfernt Fett-, Wachs- u. Cheersfetten aus Tuch, Seide u. Wollstoffen. Nur bei Tageslicht zu gebrauchen.

Neruda Nándor Budapest
Gyógyszerkereskedő Hatvani-utca 9. sz.

Thür zu

Das **Zuschlagen** und **Offenbleiben** der **Thüren** sowie jeder **Luftzug** wird für **immer** verhindert

durch meine

selbstthätigen geräuschlosen Thürschliesser

Patent C. F. Schulze & Co. — 6-mal prämiert.

Unentbehrlich für jedes **Hôtel, Café und Restaurant**

J. KÖSCH BUDAPEST
Theresienring 3

Preiscourante gratis u. franco. — Kostenfrei Probezeit.

Seit Jahren in **Thätigkeit**: in den **Cafés** Reutter, Abazzia, Niccoletti, Metropole, Lloyd, Fiume, Gebauer, Herzmann, Stidl (Burger), Weingruber, Venezia, Weinberger, Leander Weiss, Kolb, Deutsch, Kohn, Frühauf, Holstein, Herzl, Szilady; in **Hôtel** Hungaria, Jägerhorn, National, Central, London, Orient, Continental; in **Restaurant** Kommer Redoute, Kommer Blumenstöckl, Prindl, Hühnersteige, Brunner etc.

Goldene und Silberne Medaille.

Chocolad Stühmer

CHOCOLAT STÜHMER FABRIQUE VAPEUR

Schutzmarke.

Anerkannt als das beste Fabrikat.

Vorräthig in den meisten Spizereivaaren-Handlungen Budapests und der Provinz.

Grösste Fabrik Ungarns.

Fabrik: Budapest, VIII., Szentkirályi-utca (Herbstgasse) 8.

Juni-Mitglied der Landes-Ausstellung 1885.

Die Glaswaaren-Niederlage

des **JOSEF ROŽÁNEK**

BUDAPEST,

Königsgasse Nr. 1 im Baron Oreyz'schen Hause,

der durch 33 Jahre Geschäftsleiter der hiesigen Glaswaaren-Fabriks-Niederlage Stölze's Söhne gewesen, empfiehlt sich den hochgeschätzten Herren **Hoteliers, Kaffeesiedern, Gastwirthen** zur gereinigten Anschaffung der verschiedenlichsten Arten und Grössen von

Trinkgläsern und Flaschen

von der ordinärsten bis zur feinsten Sorte; ferner sind erhältlich: **Goldleisten, Bilderrahmen und Spiegel, Syphon- und Gazeuse-Flaschen** etc. etc. Auch die schönsten Porzellan-Services für **Gast- und Kaffeehäuser.**

Um recht zahlreichen gütigen Zuspruch bittet achtungsvoll

JOSEF ROŽÁNEK.

Die Möbel-Grosshandlung

des

Steinbach Sándor

Budapest, Franz Josephplatz 6

hält ein permanentes Lager von

Tischler- und Tapezierer-Möbeln

und sämtlichen Gegenständen für vollständige Wohnungs-Einrichtungen, für mehrere hundert Zimmer stets zu billigsten Fabrikpreisen vorräthig.

➔ **Bestellungen werden übernommen und in eigener Tischler- oder Tapezierer-Werkstätte unter Garantie ausgeführt.**

Einrichtungen für **Hôtels, Kaffeehäuser** etc. unter Begünstigung.

LETH LAJOS

IV. kalap-utca 5. **BUDAPEST** IV. Hutgasse 5.

Magyarország legelső és legnagyobb **helyközvetítő-intézete.**

"**K Ö Z P O N T**"

szállodai, vendéglői s kávéházi személyzet számára.

➔ **Telefon összeköttetés.** ➔

Szállások és vendéglőknek.

Árjegyzékek ingyen s bérmentve.

BESSENYEI GÉZA

Preisblätter gratis und franco.

Hüsfüstölde, szalámi és osemege-üzlete.

Legnagyobb és legdúsabban felszerelt raktár **prágai és kassai sódar, prágai császárhús,** bel- és külföldi **hús-, kolbász- és hal-különlegességek, hús-, hal- és gyümölcs-conservek,**

= halikrában (caviar) =

A legutányosabb árak és pontos kiszolgálás ugy a **fő-üzletben,** VII. Andrassy-út 37., mint a **fiók-üzletekben** IV. Sebestyén-utca 2. és VII. Teréz-körút 6. biztosítatik.

Fleischselcherei-, Salami- und Delikatessen-Geschäft.

Grösstes und reichhaltigstes Lager in **Prager** und **Kaschauer Schinken, Prager Kaiserfleisch,** in- und ausländ. **Fleisch- u. Wurstwaaren, Fleisch-, Fisch- u. Früchte-Konserven,**

= CAVIAR =

Für billigste Preise und prompte Bedienung sowohl im **Haupt-geschäfte:** Andrassy-Strasse 37, als auch in den **Filialen:** IV. Sebastianigasse 2 und VII. Theresienring 6 wird garantiert.

Für Hoteliers und Gastwirthe.

Az igen tisztelt vidéki szállodás, vendéglős, kávé és pinczér urakat

tiszteletteljesen kérjük, szíveskedjenek lapunkra, mely úgyszólván minden budapesti szállodában, vendéglőben és kávéházban található és melyet a vendégek is előszeretettel olvasnak, előfizetni.

Mindenféle vidéki tudósítást, mely szakunkba vág, szívesen veszünk és közlésetünk, ezáltal egyszersmind elérve azt, hogy vidéki szakerőink is tömörüljenek.

A lap előfizetési ára : egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

Az előfizetéseket postautalvánnyal kérjük hozzánk beküldeni.

Teljes tisztelettel

„A Vendéglős“

„Kávésipar Szakközlönye“ kiadóhivatala

Budapest, IV. hajó-utca 6.

A budapesti szállodások-, vendéglősök- és korcsmárosok ipartársulata f. évi márczius hó 16-án, délután 3 órakor a fővárosi vigadó éttermében tartja

XVIII. rendes közgyűlését.

Az ipartársulat közgyűlését folytatólag a temetkezési-egylet IX. rendes közgyűlése követi.

A t. ipartársulat tagjai számos részvételre felkérnek.

A budapesti szállodások-, vendéglősök- és korcsmárosok-ipartársulatának vagyon-kimutatása az 1891. évről.

	frt	kr.	frt	kr.
A budapesti fővárosi egyes. takarékpénztárban 17198/I sz. könyv szerint	6734	81		
A pesti hazai I-ső takarékpénzt. egyesületnél 37464/II. sz. könyv szerint	10955	94		
A budapesti f. egyes. takarékpénztárban 11859/III. sz. könyv szerint	6322	54		
A budapesti f. egyes. takarékpénztárban 11860/IV. sz. könyv szerint	4512	42		
A pesti hazai I-ső takarékpénztár-egyesületnél 52986/c/V. sz. könyv szerint	2064	68		
A pesti hazai I-ső takarékpénztár-egyesületnél 58625/c/VI. sz. könyv szerint	3047	21		
A pesti hazai I-ső takarékpénztár-egyesületnél 79956/c/VII. sz. könyv szerint	676	50		
A pesti hazai I-ső takarékpénztár-egyesületnél 86648/d sz. könyv szerint	128	39	34442	49
Pénztári készlet 1892. január 31-én			488	55
A leltár értéke a tavaly kimutatott összeg 10%-ának leírása után			889	34
Összesen			35815	38

Ezenkívül egy mailandi sorsjegy 20 frank értékben, sor. 6788, szám 34.

Budapest, 1892. január hó 31-én.

Hermann Ferencz,
pénztárnok.

Wirth Ferencz,
alelnök.

Gundel János,
elnök.

Teasdale Ottó,
társ. titkár.

Löffelmann Vilmos,
számvizsgáló.

Lippert Lajos,
számvizsgáló.

Reutter Nándor,
számvizsgáló.

Magyar nyelv és hazafiság.

Nyelvében él a nemzet. Olyan örök igazság ez, melyet a világtörténelem lapjai fényesen bebizonyítottak. Szó sincs róla, éppen azért hazafias tény a magyar nyelv ápolása.

A magyar nemzet már azon a helyen állott, ahol Irhon, mely nyelvének elvesztésével maga is lettint a nemzetiségek sorából. Épp azért féltett kínese a nyelv a magyarnak.

Vannak azonban bárgyu emberek, akik azt hiszik, hogy a magyar nyelv ápolásával hazafias kötelességüknek eleget tettek, vannak, akik, csak a nyelv féltékeny őrzésében találják meg a hazafiság fogalmát.

Bármennyire megkövetelje a magyar szó, hogy jóban és rosszban is ajkunkra vegyük, bármennyire fontos annak épségben való megőrzése: a hazafiság nem a hangban rejlik, hanem ott benn a szívben találja forrását. Innen hőmpolyognak az igaz érzés hullámai, innen kél a szabadság a belső érzület szülte szóáradat.

„A vendéglős“, mely magyar szak- és társadalmi lappá nőtte ki magát, mindig azt tartotta szem előtt, hogy a vendéglői ipar terén nagy számmal vannak oly férfiak, kik noha idegen ajkúak, a szabadságharc és béke idejében többet tettek kezük egyetlen mozdulatával, mint aki száz torokkal ejt ki a haza szent nevét. Pedig egy szót sem tudtak magyarul.

Nagyobb fontosságu feladatot láttak maguk előtt, mint a magyar nyelv ápolását.

Szívök minden dobbanása magyarul vert, nem a szóban, hanem a tettekben adtak annak kifejezést: mert hát minden Demosthenesnél szebben beszél a tett.

Azóta eljött az az idő is, amelyben a magyar nyelvre is lehetett gondolni.

Az itt letelepedett német vendéglősök magyar nőt vettek el, és ha neje is németajku volt, gyermekei legelőbb is magyar szót ejtettek ki ajkukon.

Sok vendéglős van, aki a legnagyobb igyekezete daczára sem képes tisztán magyarul beszélni de gyermekei hazafias nevelésben részesülvén, a helyett a német nyelvet törik.

A mi lapunk számult a viszonyokkal s hazafias cselekedetet vélt tanusítani, midőn olvasóihoz némi részben németül szólott.

Mintha a szerkesztője azt mondta volna: „én is Arkádiában születtem, de lássátok, ez a hazám, itt talált édes otthonra családom. Vessük le lassankint az idegen köntöst, hiszen a szívünk már úgy is magyarul ver. „áldjon vagy verjen sors keze“ itt is fog megszűnni dobogni“

Megértették. E lap a kellő támogatásban részesült. A német olvasók lassankint megszokták a magyar betűket, úgy hogy ma tulnyomóan magyarul nyelven irt dolgokat olvashatnak.

Még egy rövidke kis idő és az utolsó német szó is a végenyészetbe fog merülni.

Igy kell ennek lenni. A nyomunkba gyerme-

keink jönnek, kiknek a haza nyelve lesz az anyanyelv.

Addig is, itt-ott hadd fakadjon szívünk ből a hazafias érzés olyan forrása, mely ha idegen érbe szakad is, demindig megtalálja termékeny talaját.

Szerlk.

A helyközvetítés Amerikában.

A különböző szaklapok már többször vettek tárgyalás alá az Európában divó helyközvetítést. Általánosságban valamennyien panaszkodnak a dolgok mai állása fölött. Ha azonban összehasonlítjuk a miénket az amerikai helyközvetítési viszonyokkal, úgy azon meggyőződésre fogunk jutni, hogy a mi viszonyaink — kivéve néhány szedelgő ügynököt, kik azonban már mindinkább fogynak — még sokkal jobbak azoknál.

De Amerikában! . . . És különösen New-Yorkban! . . .

Mig a helyközvetítési ügy Európában a helyközvetítési eljáró kezében van akár a pinczér-, vendéglős- vagy szállodás-egyletnél, melyek közül a legtöbbet vagy teljesen ingyen vagy csak nagyon csekély díjért közvetítenek, mig mi a legnagyobb idegenkedéssel viseltetünk a magán-közvetítő-intézetek iránt, melyeknél a legrosszabb esetben drágábban kell megfizetni a helyet vagy pedig a kifizetett díjért egyáltalán nem kapunk helyet, — addig Amerikában csaknem kizárólagosan vendéglősök, boutique-tulajdonosok foglalokznak ezzel, kik a pinczerek zsebéből az utolsó krajczárt kicsikarják: tehát sokkal rosszabb, mint az európai módszer. A ki legtöbbet fizet, az jut legelőször állashoz, és viszont a melyik helyközvetítő vendéglős legtöbbet dug a főpinczér és igazgató urakkal, az kapja a legtöbb megbízást; addig természetesen senki sem

kap állást, a míg elég pénze van, hogy a költségeket kifizesse; de gyakran megcsik, hogy akkor sem kap helyet, a mikor már egy krajczárja sincs. Amerika a korrupció állama — miért volna tehát másképp a szálloda- és vendéglőhely alkalmazzottak elhelyezésevel? A szedelges mindennapi, senki sem csodálkozik rajta már, a szedelges itt nem is szegény, sőt annál inkább becsülte azt nagyra, minél „smart” azaz ravaszabbul tud valaki befogni másokat. Természetesen itt is van pinczér-egylet. Itt van például a Frenck A. és mások által alapított „Columbia-kör”, továbbá a „Geneva-kör”. Ez a két legjobb egylet. Mindkettő helyközvetítéssel is foglalkozik, és pedig ingyen; azonban sajnos, hatáskörük nem igen nagy. Ezek az általános nézetekkel nem értenek egyet, és nem akarnak a főpinczerek és igazgatók megvesztegetése által minden áron megbízásokhoz jutni. Létezik azonban egy „német pinczér-egyesület” is, melytől azonban az előkelőbb pinczerek szociál-demokratikus tendenciájánál fogva távol maradtak. A ki ezen egyesület tagja, annak nem szabad naponta 10 óránál többet dolgoznia, valamint nem szabad az egyesület által megállapított díjazásnál olcsóbban helyet elfoglalnia. Ez jól van ugyan gondolván, de a mi szakunknál lehetetlen keresztülvinni; nem esoda, hogy a főnökök nagy része ellenséges álláspontot foglal el ezen egyesület tagjaival szemben.

A helyszerzés egy másik módja, melyet szintén gyakran vesznek igénybe, — a „Ny. Staats-Zeitung” hirdetései. „Keres” cím alatt itt nagyon sok megüresedett hely van hirdetve, különösen a hét első napjaiban, s ezek a legjobbak. Ha „állás keresetek” cím alatt hirdetnek, úgy egy három sorból álló hirdetés naponként 15 cent-be kerül, és néhány ajánlkozás rendszeren „be szokott utni.”

Ügynökök is vannak; ezek nagyrészt francziák, a kik európai módra szintén egy-két dollárnyi „beírás illeltek”-et vesznek a siker biztosítása nélkül. Felmondás itt nem létezik, a pinczér hétről-hetre vagy hónapról-hónapra dolgozik; a kinek nem tetszik, az egyszerűen elmarad. A fizetés hetenként 6—8 dollár vagy havonként 20—30 dollár. Az alsóvárosban nem létezik borralvó, de a felsőben igen, éppúgy mint Európában; a ki az ellenkező állítja az nem mond igazat, vagy nem ismeri a viszonyokat.

Midőn én, e sorok írója, tavaly New-Yorkba érkeztem, legelőször is a „Columbia” című pinczér-körhöz fordultam, a hol nagyon barátságosan fogadtak. A következő napon már egy szállodába küldtek, a hol azonban elutasítottam, mivel tudatlanságomban a főpinczér kérdésére nem voltam hajlandó azonnal belépni. Egy másik állásban nem maradtam, mivel nem beszéltem folyékonyan angolul, egy harmadikban pedig elkéstem. Most a „Geneva-kör”-ben is akartam kérdésköszödni, de nagyon szerencsétlen időben jöttem; éppen be akartam lépni, midőn a szobatehető fele néhány kártyajátzó fejére szakadt. Azután a „Staats-Zeitung”-ban hirdettem, és nemskára egy egészen jó állásra akadtam. A Columbia-kör megmutatta legalább a jó akaratát, a miért neki hálával tartozom, ha nem is jutottam általa tartós álláshoz; legalább nem kínáltak bába-állogatással.

Ezen sorok befolyásolhatják az amerikai viszonyokról táplált véleményét, és egyáltalán útmutatásul szolgálhatnak Amerikába kívándorló szakértársak részére.

Hotel-Leben in Indien.

Das Hotel-Leben in Indien stellt sich höher als im kontinentalen Europa, jedenfalls aber niedriger als in England. In den Gasthöfen Kalkuttas zahlt man für Wohnung und Kost etwa 7 Rupien täglich, in denjenigen Bombays und der Binnenlands-Orte, wie z. B. Benares, Agra, Delhi u. s. w. etwa 5 Rupien und während der Saison in vornehmen Orten, wie Darbhanga oder Silma, etwa 10 Rupien. Trinkgelber zu geben ist, wenn man selbst einen Diener hat, nicht üblich. Immerhin werden der Wasser-Träger, der für das Bad notwendig ist und jeden Morgen mit feinem wassergefüllten Jigensfell erscheint, sowie der Zimmer-Bursche bei der Abreise eine kleine Gabe von einigen Annas erwarten. Die indischen Hotels, die in mancher Hinsicht, wie denn z. B. Abends in jedem Zimmer eine gute Lampe brennt, etwas Gemüthliches und Familien-artiges haben, werden leider in vielen Fällen von Eingeborenen verwaltet, die bei aller Nüchternheit ihrer Aufgabe denn doch nicht ganz gewachsen sind. Dem entsprechend erinnern mancher durch eine gewisse Verwahrlosung an diejenigen Süd-Italiens. Es ist im höchsten Grade auffallend, daß man in Kalkutta, wo der Fremden-Verkehr so sehr groß ist, und wo man namentlich zur Reisezeit im Winter gar kein Gasthof-Zimmer aufreiben kann, noch nicht an den Bau eines großen, allen Anforderungen entsprechenden Kaiserin-Hotels gedacht hat. Da die Thüren der meisten Gasthof-Zimmer unverschiebbar und die Indier, wenn auch in bequemer Weise, doch nicht weniger zudringlich als Chinesen, Araber, Ägypter und sonstige Orientalen sind, so ist es nicht gerade leicht, für längere Zeit in feinem Zimmer ungestört zu bleiben. Jeden Augenblick wird geklopft; besonders zudringliche Besucher strecken sogar, ohne anzuklopfen, ihren Kopf zwischen den vor den Thüren angebrachten Vorhängen hindurch. Bald erscheint der Wächmann, bald der Wasser-Träger, bald der zur niedrigsten Klasse gehörige Reibrich-Träger und Reiniger des Bade-Klovens, bald auch ein Schneider, ein Sprachlehrer oder alle Gasthofs-Fremden heim-suchende Leute mit Geschäfts-Anzeigen oder Einladungen. Die Beföstigung ist, sowohl in indischen Gasthäusern als auch im Familienleben, gut, nahrhaft und fast allzu reichlich. Von der Art und Weise, wie die Speisen durch indische Köche zubereitet werden, aber ist es besser, gar nichts zu erfahren. Die häufigen Vergiftungs-Fälle mögen durch die Abneigung gegen eierne oder thünerne Gefäße und die sehr beliebte Benutzung schlecht verzinnter kupferner Töpfe veranlaßt werden. Sobald der Leibbursche merkt, daß man sich morgens zum Aufstehen anschickt, bringt er eine Tasse spülwasserartigen Thees nebst geröstetem Brot ins Zimmer. Es wird diese, meist ungenießbare Wahlzeit Chola Heesre genannt. Um 9½ Uhr folgt ein sehr solides Frühstück mit drei oder vier Gängen, um 1 oder 1½ Uhr der englische Lunch, der hier „Tiffin” genannt wird, um 3 oder 4 Uhr abermals eine Tasse schlechtzubereiteten Thees und um 7½ Uhr Abends die Hauptmahlzeit. Curry spielt in Britisch-Indien eine weit weniger bedeutende Rolle als in Niederländisch-Indien, wo der Reis bisweilen mit 20 oder 30 Zuthaten genossen wird, und wo man die mittlere der drei Mahlzeiten geradezu „Reistafel” nennt. Zum Entgelt pflegt auf den Tafeln Kalkuttas und Bombays in der geeigneten Jahreszeit auch besonders guter Kaviar zu erscheinen, der im europäischen England auffallender Weise nur wenig genossen wird. An Wildpret liefert Indien in ungläublicher Menge vortreffliche Schnepfen. Da es keine Weinkeller gibt, muß durch das reichlich zur Verfügung gestellte Eis den Getränken die unrerem Gaumen zulaufende Temperatur gegeben werden.

An Deinem Gepäck-Zettel wird man Dich erkennen.

Eine merkwürdige „Enthüllung” über einen Ring, welchen die Gasthof-Besitzer in „Deutschland und Umgegend” gebildet haben, um sich durch eine Art gemeiner Fernschrift gegenseitig Mittheilungen über einkehrende Reisende zugehen zu lassen, hat erst den Weg über England nehmen müssen, um zu uns zu gelangen. Unter der Ueberschrift „An Deinem Gepäck Zettel soll man Dich erkennen” bringen nämlich Londoner Blätter „zum Besten der englischen Touristen im Auslande” folgende Warnung: Man habe entdeckt, daß Hotel-Besitzer in Deutschland und, anderswo in der Nähe jenes Landes“ das Gepäck ihrer Gäste zum Medium gemeiner Mittheilung für jeden anderen, ebenfalls in das Geheimniß eingeweihten Gastwirth ihres „Verbandes” zu versehen pflegen. Dies geschieht durch das Ankleben eines Zettels, der die Hotel-Firma zeige — gewiß ein harmloses Vorgehen. Aber Farbe und Druck sei verschieden, je nachdem es sich darum handle, den Kollegen über die Mittel, den Charakter und die Gewohnheiten des Reisenden zu informieren. Durch einen wegen Dienst-Entlassung raschfüchtig gestimmten Koffer-Träger kam die Geschichte zu Tage. Dieser hatte einem sehr ehren-samen und freigebigen Engländer zu gutem Theil einen Gepäck-Zettel auf die Koffer gelegt, der ihn in den Augen des nächstbesuchten Hoteliers als einen zünftigen und mannschaftlichen Geizhals insgeheim verrieth. Die Wirkung blieb nicht aus. Der Britte wurde von zwei großen Hotels, „die mit zu diesem Ringe gehörten”, mit der Bemerkung abgewiesen, daß das Haus überfüllt sei, und erst nach weiterem Suchen fand er bei einem „unschuldigen” kleineren Hotelier gütliche Aufnahme. Es fügte sich, daß jener boshafte Koffer-Träger wenige Tage darauf in demselben Gasthose Anstellung fand und dem Britten reumüthig seinen „schlechten Spaß” eingestand. Man spricht hier die Hoffnung aus, daß festländische Hotel-Besitzer sich künftighin dieser Kryptographie enthalten werden. Wichtig ist nur, daß es einmal eine Geheimchrift der Hotel-Hausdiener gegeben haben soll, und auch diese hat wohl mehr im Reiche der Fabel bestanden. Es waren dies 3 Kreid-Kreuz auf dem Koffer-Boden, welche bedeuteten: „Fauler Trinkgeld-Zahler”. Daß solche von den biederen Hausdienern, welche nun einmal auf Trinkgeld angewiesen sind, ungerne gegeben und den Kollegen zu aufmerksamer Bedienung empfohlen wurden, wollen wir eher glauben.

Löhusevők lakomája.

Párisban, minden különös újítás göczpontjában, Grand-Vefaurnál, különös lakoma volt a napokban. Mintegy kétszázan lehetek, Besancon rendőrségi osztályfőnök jelenlétében és elnöklelte alatt, hogy egy oly bankettei tarsanak, mely az egyptaják családjához tartozó állatok hátsábol kerül ki. Bosancontól jobbra Decroix út, a löhusevők apostola, a becsületrend vitéze, 70 éves virgoncz öreg úr, aki agkkora daczára oly eleven és oly fürge, oly büszke tartásu, mint két tizes csikó. S ezt annak köszönheti, hogy teljes világ-életében tizes csikók husával táplálkozott. A hipposzagoknak ő a reklámja, akik mindjárt előlrántanak, ha a löhusevők üdvös voltát akartják bizonyítani. A párisiak csak „a rettenetes évben” élvezték nagyobb mennyiségben a lóhust, mikor rá voltak szorulva a porosz megszállás aiat, de akkor kénytelen-kelletlen annyira eteltek a jóval, hogy egy pár esztendeig nem instáltak belőle. Azonban Decroix bácsi résen volt, agítált, apostoloskodott mellette, bátorította a kezdőket, végre annyira vitte, hogy a löhusevők rohamosan kezdett terjedni Franciaországban.

Most már oly erősen érzik magukat, hogy nem félnek a netaláni kiguyoltatástól s a propaganda hatatósabbá tételre bankettei csaptak a napokban. A menü a következő volt:

Kifli-blicczelés.

Elbeszéli egy főpinczér.

Bizony, szerkesztő úr, sohasem hittem volna, hogy az az apróvá gyúrt, filigrán kis sütemény, mely hitvány két krajczárba kerül a vendégnek, még oly bosszuságot fog okozni nekem, hogy azt kénytelen leszek önnel elbeszéli. En másképp nem gondolhatom, mint hogy azért jött ez a sütemény a kemenczeből a világra, hogy a főpinczereket bosszantsa. Szerkesztő úr nagyon jól tudja, hogy abba az üzletbe, hol alkalmazva vagyok, nem valami jött-ment népség szokott járni. Nagyságos és tekintetes urakat szolgálók ki, nemkülönbön szép elegáns hölgyeket.

Régóta vagyok ez üzletben, sohse mertem volna gondolni, hogy még nekem az fogja gondomat képezni, hogy az a tisztességes vendég, aki előbb egy sós kiflit diktált be, vajjon tévedésből nem hallgatott el vagy két-három kiflit. Sokszor megtörtént velem, hogy a vendég, ki előtt gyanusan aprt meg a kiflis kosár, egy kiflit mondott be, de ahelyett három krajczár borralvót adott. Ez a borralvó elosztatta minden gyanustásomat Azt kellett hinen, hogy az a vendég, aki három krajczár borralvót ad, az nem felejtí el a kifliket czelezatosan. Az igaz, hogy a három krajczárért megkínzótt. Nekem kellett őt kiszolgálnom, nekem kellett az újságjait kiválogatnom és elhoznom. A boszniai újságját kezdte az Amerikai nemzetörig minden érdekelte. Fél esztendeig szolgáltam hűségesen, míg egy napon borzasztó tapasztalatra jutottam. Arra ugyanis, hogy gavallér törzsvendégem mindennap négy kiflit fogyaszt el, és így minden-

nap nem ő ad nekem 3 krajczár borralvót, hanem én veszték három krajczárt, s mindezekért minden-nap kell neki alázatosan megköszönni, hajlodozni, boszankodásait eltűrni, az újságokat előczipelni stb. stb. Kollegáim azt fogják mondani, hogy ahhoz nagy ügyetlenség kell, ezt észre nem venni. Erre csak az a válaszom, hogy jaj annak a pinczérnek, akinek tisztességes üzletben még arra kell ügyelnie, hogy X. úr vajjon nem eszik-e többet egy pasztránánál, különösen ott, ahol nagyszámú vendégség fordul meg.

A főpinczér az én keserű tapasztalásom szerint többféle körülményből kifolyólag jön abba a helyzetbe, hogy a vendége egy két kiflit elblicczel. Először elfelejti, hogy mialatt a „Pesti Napló”-t olvassa vagy vacsorázik már a második kis kifli akadt a kezébe, annál kevésbbé gondolt arra, mire két szende harapásra bekebelezi. A másiknak nem telik, hogy gavalleroskodjék, a sörhöz sós kiflit szeret, borralvót is akar adni. Ez sikerült neki, minek a fizető pinczér adja meg az árát. Van olyan társaság, melyben a hölgyek egyike vagy másika a gavallér előtt szegényli, hogy piczike cseresznyeszáján négy sütemény vándorolt ambroziával táplálkozó gyomrába. Mit mondjak azon betévedt ketes egynekhez, akik egy egész kifli familiát vacsoráznak, amelyben benne van császárszemle ó felsége a marezialis kenyér, a kövérképt személye, pogácsa kiasszony és a többi pajkos apróságok, a kik oly negédesen csúsznak a motoskáló kézbe és onnan a mindent felemesztő alvilágba, ahol nem fáj semmi, s a melyre a feledékenység fátyla van borítva.

Egy ilyen úrnak egy alkalommal, mikor az egész familia helyett egy süteményt diktált be,

vettem megannak annyi bátorságot, hogy megkérdezzem, melyiket tetszik fizetni?”

Igy történt egy fiatal gyakorlatokkal, akinek kénytelen voltam udvariasan kijelenteni, hogy rendkívül háládatlan ember. amennyiben semmi kegyeletet nem tanusit azokkal szemben, akiket gyomrába temetett, hogy még annyit sem mond, hogy „volt”.

Keserű tapasztalataim arra indítottak, hogy úgy agy ellenörizzem a kifli bevételt. Két hétig összeirtam az elblicczelt kiflik statisztikáját, de tovább már nem volt hozzá szívem. Ha még tovább ellenöriztem volna, olyan számra került volna ki, melytől borsódzott volna a hátam. Azért tehát abban hagytam. Végzem dolgainkat, mint előbb. Ha néha olyan vendég elé kerülök, aki négy kiflit diktált be, hálás szemekkel nézek reá, garancziát látok abban, hogy ez az úr nem felejtí el azokat, melyek már ott lenn nyugosznak.

Mióta pedig valakitől négy krajczár borralvót kapok, alázatosan megköszönve vágom zsebre mint feledékenységű baleset ellen biztosító összeget.

Hogy miért nem beszéltem én azt előbb szerkesztő úrnak, azt annak tulajdonítsa, hogy vártam a farsangot míg elmulik. Vártam a bőjti heteket, amikor memento mori-t kell rebegni, s amikor dultam megemlekezni az én annyira elfeledett nagyszámú kifli halottaimról. Kedves Szerkesztő úr, nem a szenvedett vesztesség miatt, hanem a közjóért tege meg: írja meg az én por és hamuvá lett kiflijeim gyászos nekrológiát.

Lóbus-leves,
Kolbász lóbusból,
Virslí zamárhusból,
Kolbász öszvérlusból,
Pástétól lónyelv pikáns mártással,
Brüsszeli káposzta lózsírral,
Vajban pirított lóvéló,
Szamár- és öszvéronka.

A többi élt nagyon salbonos volt: gyümölcs, csemege, sajt, mokka stb. Hogy a vaj nem kanczatejből készült-e, azt a menü nem árulta el. A lakomán természetesen derült hangulat uralkodott, hiszen jó ismerősök, s mi a fő: elváltások voltak együtt s nem egy nagy igazság röpött ki a teremből világgá. Ilyen Decroix apó következő mondaná:

„Ha azt akarjuk, hogy a ló jobb sorsban részesüljön, akkor egyik meg ló! Ez igazságot, csak kellő elemzés után értjük meg. Azaz: mentül jobbébb állapotban van, annál inkább meg, annál kevesebbet adnak érte a lómezsárosok; a lólajdonosok tehát nem csigázzák agyon ugyanis öreg lovaikat, hanem lehetőleg kímélik, jól táplálják, hogy a szegény párért lehet sokat kapjanak. Még megfogjuk érni azt, hogy a szeszélyes párisi divat fordultával a szenge húso csikókat már hónapos korukban a hűspiacra viszik, mint az újlesztendéi malacokat.

A fűszerek története.

A fűszerek nagy jelentőségét és befolyását az ember táplálkozására, valamint azon módokat, hogy miképpen és mily mennyiségben szolgáltatja a föld a mai kultúrember számára a fűszereket, — akarjuk a következőkben méltán. A rendes szervezett ember táplálására naponként 137 gramm fehérry 173 gramm zsír és 352 gramm szénhidrát szükséges; ha ezt azonban tisztán élvezünk, úgy az evés nem bírna semmiféle ingerrel; ezért a természet elosztotta ezen anyagokat sokféle termék között és ezáltal az embernek változatosságot nyújtott. De ez sem volna még elegendő arra, hogy azok élvezését kellemessé tegye; a természet tehát gondoskodott még egy más segédesszokról is, és ez a fűszer. A fűszer oly anyag, melyet csak kis mértékben élvezünk és melynek tápláló ereje nincs, — hanem az ételeket ízletessé és könnyen emészthetővé teszi. E részben a fűszert gyakran nem becsülik kellőképpen, pedig fontos szerepe van az ember táplálkozásában. A fűszerek alkatrészét képező anyagok ugyanazok a kultúrembernél, csak az elkészítési módok mások; érdekes tehát közelebbről megfigyelni, miképpen képződött táplálkozásunk a fűszerek által. Tacitus szerint a régi germánok szakácsművészete időszámításunk első évszázadában nagyon kezdetleges volt, és a táplálkozás nagyon egyszerű. Ellenben ugyanazon időben a császári Rómában már egész halom fűszert ismertek, amint azt később feltalált Alexandriai adó-lajstromok mutatják. Ezekből látható, hogy Aromatari árusította el ezeket Rómában; a fűszereket az ételekkel jól tudták értékesíteni, különösen a császári udvartartásban. Még létezik egy latin szakácskönyv Cicipius Celus-tól, 220-ból, mely kitűnő recepteket tartalmaz fűszerborok, conservek, kocsonyák, kolbászok (melyek azonban alig hasonlítanak a maiakhoz) s még sokféle étel elkészítéséhez, és melyben sokféle fűszert is van felsorolva. A könyv mindössze 140 névnyet mond alkalmasnak a táplálkozásra, ezek közül 50-et mint fűszert sorol fel. Az úgynevezett indiai fűszerek közül legelőször a fahéjat ismerték, melyet már 17. évszázadban Krisztus születése előtt Chinából Egyiptomba vittek, és mely még a 6-tesztamentomban is meg van említve. A mi a borsót illeti,

úgy Plinius már e fajtáról beszél. A szegfűt Krisztus idejében a kínaiak ismerték, azonban csak rágcsláni szokták azt; Európában csak néhány évszázaddal később hozták be. A szercesendő és a szercesen-virág — úgy látszik — 900-ban lelt Európába behozva, és akkor nagyon drága volt. Mégis ezen fűszerek 1000-ban már Németországban is kaphatók voltak, a nép részére azonban még nagyon is drágák. Csak a kereszties hadjáratok terjesztették át a fűszereket; a visszatérő kereszties vitézek mindenféle magvakt hoztak magukkal, és így élénk kereskedelem fejlődött volna Jeruzsálemmel. Ez a keleti királyság híressé vált narancsairól, citromairól, czukorról, fűgéről, mandoláról, az indiai növényekről, mint safrány és a kajszin barack. De midőn Jeruzsálem esett, mindezek drágábbak lettek, és ez sarkalta az akkori embereket egy Kelet-Indiába vezető tengeri-ut feltalálására; — ez vezetett Amerika fölfedezéséhez is. Ezen időtől kezdve élénk kereskedelem uralkodik fűszerekkel, kakaóval, vaníliával és spanyol borsal. Ez a középkorban a fűszerek pazarlására vezetett, a mint azt egy 1597-iki szakácskönyv mutatja. Nem vetjük tekintetbe a figyelmeztetéseket a túlságos élvezetre. De mégis ezen túlságos is voltak kellemes következményei; ezen időből szép főzési kompozíciók származnak, mint a forralt bor, tolták, mézeskalácsok, kolbász, pástétom stb. Hogy mennyire becsülték akkor a fűszereket, azt tisztán mutatja az a körülmény, hogy a hadsereg a 30 éves háborúban sem nélkülözték. Azok használata által elértek, hogy kiűnődjen tudtak enni és inni, a mire a középkorban nagyobb súlyt fektettek, mint most. Éppen ezen háború által ismerkedtek meg a németek idegen népekkel, mint a francziákkal, a mikor aztán a fűszereket kisebb mértékben kezdték élvezni. A múlt században kezdték a mártásokat és pástétomokat, a mit a francziákknak leheltek köszönni; Göthe azért panaszkodott, hogy oly sok a mártás, és oly kevés a hus. A háborúk évszázad elején teremtették a mai főzést; nagy lelkességgel bírt azonban az is, hogy sikerült a czukor-répából olcsón gyártani, és ezáltal mindenkinek meg-szerzhetővé vált. A legújabb időben sikerült pláne a chemiának czukrot és vaníliát más anyagokból gyártani, és talán nincs messze az az idő, a mikor sokféle fűszert állíthatunk majd elő mesterséges uton

Der Fajgeschmack.

Der Fajgeschmack oder Fajgeruch wird durch schimmelige, nicht gehörig gereinigte Fässer und durch mangelhafte Fäulnisse bewirkt. Der Fajgeruch ist immer ein Zeichen einer nachlässigen und wenig sorgfältigen Kellerwirthschaft und Weinbehandlung. Der Fajgeschmack in Folge schimmeliger Fässer kann leicht die Veranlassung zu weiteren Erkrankungen der Weine werden.

Wein, welcher einen Fajgeschmack hat, lässt sich am einfachsten wieder herstellen, indem man ihn in ein reines geschwefeltes Fass abgibt und mit etwas Olivenöl gut durchgibt. Das Olivenöl nimmt den ganzen fremden Geruch und Geruch an sich, jammelt sich in der Nähe an der Oberfläche des Weines und kann von da abgezogen werden. Der Wein darf aber hierbei nicht zu kalt sein, damit das Öl nicht stockt und gut mit dem Weine sich vermischen lässt; kleinere Fässer rollt man am besten mit dem mit Öl verjagten Wein hin und her. Es ist aber hierbei nicht zu umgehen, daß auch ein Theil der Geruch- und Geschmackstoffe des Weines demselben entzogen wird.

Zu gleichem Zwecke ist auch zu empfehlen, die Weine mit frisch geblühter Holz- oder Thierföhle zu behandeln, doch werden dabei mit dem Schimmel- oder Fajgeruche auch alle anderen Geruch- und Geschmackstoffe, sowie die Farbe dem Weine genommen, man ist dann genöthigt, den Wein zu färben und ihn durch Zufuß von künstlichem Bouquet und Aroma die verloren gegangenen aromatischen Weinbestandtheile wenigstens theilweise zu ersetzen. Es werden zwar noch verschiedene andere Mittel für den Fajgeschmack empfohlen, doch taugen sie alle nichts und sind nur darauf berechnet, den schimmlichen Geruch und Geschmack zu verdecken, aber nicht gänzlich zu beseitigen.

Ueber Einwanderung von Kellnern aus Europa in New-York.

„Wir besprechen in einer unserer letzten Nummern — schreibt das „Walters Journal“ — die sich steigende Arbeitslosigkeit, trotzdem die Zahl der Hotels, Restaurants u. d. d. bedeutend zugenommen, und führen aus, daß diese Katastrophal hauptsächlich durch die übergroße Einwanderung geschafften werden ist. Heute liegt uns die Statistik über die Einwanderung des letzten Jahres, soweit der New-Yorker Hafen in Frage kommt, vor und sind im Jahre 1891 925 Kellner, 468 Bartender und 704 Köche durch die Barge Office ins zugeführt worden. Eine Zahl, welche nur in 1876, dem Jahre der Weltausstellung in Philadelphia, erreicht wurde. Wenn nun an und für sich die Zahl der eingewanderten Kollegen bei der schon vorhandenen Ueberfüllung des Arbeitsmarktes eine übergroße ist, wie viel höher mag die Zahl der 925 Kellner angesehen sein durch diejenigen, welche erstens nicht durch die Barge Office gegangen, als solche, die sich als Stewards u. d. d. herübergefahren, wie auch in anderen Häfen Geländete und New-York als Zielpunkt nahmen. — Ferner, was für unser Geschäft das Schlimmste ist, wie viele mögen sich dem Kellnerstande aus der Zahl gewidmet haben, welche hier landeten, ohne daß ihrem Stande in der Statistik eine befondere Rubrik gewidmet ist. Es heißt in derselben einfach, 6480 von verschiedenen Gewerben, wie 152, 126 ohne Gewerbe und Frauen und Kinder. Wie viel von diesen Eingewanderten mögen dem Kaufmanns-, Offiziers- oder Beamtenstande angehört haben oder durchgefallene Studenten gewesen sein, und nun hier sich dem Kellner- oder Bartender-Gewerbe gewidmet haben? Wenn wir nun weiter in Erwägung ziehen, wie in letzter Zeit der Zufluss von Kollegen aus dem Lande nach New-York sich vergrößerte, so ist die Arbeitslosigkeit kein Wunder.“

A „Hungaria nagy-szálloda“ házi bálja.

A naptár szerint márczius 5-én már vége volt ugyan a farsangnak, és mégis ezen éjjel a Hungaria-szálloda összes termeiben nagy volt a tánczolás vágya, a vidám jókedv és az öröm. De nem szabad esdőlőznünk e mulatság kitűnő sikerén; csak tekintetbe kell vennünk azt a körülményt, hogy Illits József urnak, a gondos szálloda-igazgatónak vezetése alatt rendeztetett az Együttal hasonló érdemet szerzett magának és hasonló rész jut az elismerésből a fátadhatatlan rendezőbizottságnak is, mely már hetek óta agítált számtalan barátai és vendégei körében, és már eleve biztosította a bál sikerét.

Nagyszámú és előkelő közönség gyűlt egybe ezen táncmulatságra, melyen a bálnay tisztgő Illits Seraphine aszony ó nagysága töltötte be, ki remeköl-

A szomjuság.

A szomjuság a folyadék után való vágyódásban nyilvánul.

A test belső melegsége — 32 fok Réaumur — folytonosan elpárologtatja a különböző folyadékokat, melyeknek körforgása az életet kölcsönzi a testnek. Az éltető folyadék elvészése által csakhamar megszűnnek a testben a szerves működés, ha a folyadék-vesztéséget nem pótolnók frissel, ha magunkat nem üdítünk; ez az üdítési vágy: a szomjuság.

Azt hisszük, hogy a szomjuság érzése az egész emésztési szervezetben megvan. Ha az ember szomjas, tisztán érzi, hogy a száj, a torok és a gyomor felszívi részei vannak érintve, és ha a szomjat úgy csillapítjuk, hogy a folyadékot valamely más testrészszel hozzuk érintkezésbe, mint pl. fürdés által, úgy a folyadék körforgása megvan, csakhamar azon ponthoz ér, melyen a szomjuságot éreztük és ott gyógyszer gyanánt szolgál.

Ha ezen szükségletet egész terjedelmében megvizsgáljuk, a szomjuságnak három nemét különböztethetjük meg, u. m. a rendes, a mesterséges és az égető szomjuságot.

A rendes szomjuságot azon egyensúly képezi, mely a folyadék elpárologása után a frissel való pótolást követeli meg. Ezen szomjuság minden fájdalommal érzi nélkül arra készlet bennünket, hogy evés közben igyunk és teszi lehetővé, hogy a nap bármely szakában itallal frissítsük fel testünket. Ez a szomjuság örökösen nyomunkban van, és lenyünknek mintegy alkotó részét képezi.

A mesterséges szomjuságot az embernek azon magával született ösztöne idézi elő, hogy az itallal bizonyos erőt keres, mely azonban nincs meg benne, hanem csak az erjedés által képződik. Ezen szomjuság inkább erőltetett élvezet, mint

természetes szükséglet. Ez a szomj úgyzóvalan csillapíthatatlan, mivel a kielégítésre szánt ital csak újabb és újabb vágyat kelt bennünk. Ez a szomjuság képezi alapját az iszákosságnak és leg-többször csak akkor hagyunk abba az ivással, ha az ital elfogyott, vagy ha az a fogyasztót már teljesen legyőzte és földhöz teperte.

Ha szomjunkat vízzel oljuk, mely egyszerűen és minden utókövetkezmény nélkül hat, úgy sohasem leszünk képesek a kelleténél csak egy cseppel is többet inni.

Az égető szomjuság a szükséglet szaporításától és a szomjuság soha ki nem elégíthetőségétől származik.

Azért nevezik égetőnek, mert a nyelv és szájpadlás száraz és az egész testben emésztő forrósággal jár.

A szomj érzete oly élénk és heves, hogy a rendkívüli vágyat, forró vágyakozást valami után ugyanezen szóval fejezzük ki. Így beszélünk hatalom-, arany-, gazdagság- és bosszúsomjóról; ezen kifejezések csaknem minden nyelvben azonosak.

Az étvágy, ha nem terjed az éhezésg, bizonyos kellemes érzéssel jár, a szomjuságnak azonban nincs csendes kezdete, hanem mielőbb jelentkezik, rögtön kellemetlen érzés fog el bennünket, mely annál rosszabb lesz, minél kevesebb reményünk van annak mielőbbi csillapítására.

Amde a folyadékok rendes fogyasztása, illetve az italok rendes élvezése által kellemes élvezetet is szerezhetünk magunknak; ha nagy szomjra valamely kitűnő italt iszunk, úgy az izlelés izlelkünket végig csiklandozza a nyelv hegyétől le egészen a gyomor mélyeségéig fenekéig.

A szomjuság előbb okozhat halált, mint az éhség; ismertünk például embereket, a kik evés nélkül nyolcz napnál tovább kibírták, ha csak

ihattak, míg azok, a kik éppen semmi italt nem kaptak, sohasem éltek túl az ötödik napot.

Ennek oka abban rejlik, hogy az éhező a kimerültség és gyengeség következtében mulik ki, míg a szomjat szenvedőt láz fogja el, mely folyton növekszik és végre elemésztí őt.

A szomjuság fokozódásának különféle okai lehetnek. Elősorolunk néhányat, melyek szokásainkra nincsenek egészen befolyás nélkül.

A forróság fokozza a szomjat; azért is telep-szenek le és építik lakásukat az emberek előszere-ttel valamely folyó partjára.

Testi munkálkodás fokozza a szomjat; ezért erősítik a bölcs belátású gazdák munkásikat bor által, és innen az a közmondás, hogy az a bor van legjobban eladva, melyet a munkásoknak adnak.

A táncz fokozza a szomjat; azért nélkülözhetetlen minden táncmulatságnál a különféle erősítő és frissítő italok.

A beszéd fokozza a szomjat; onnan az a polár czukros víz, melyet a szónokok kecsesen felhajtani már eleve megtanulnak.

A szerelmi élvezés fokozza a szomjat; innen a Cyprus, Amathon, Guidos és más Venus-lakta helyek költői leírásai, a hol mindig friss árnyat és csergedő patakot lehet találni.

Az ének fokozza a szomjat; azért áll minden zeneértő és enekes iszákosság híreben. Ennek azonban nem tulajdonított nagy jelentőséget és el sem hiszem, mert magam is az vagyok.

A szalonjainkat látogató művészek szerényen és elővigyázattal isznak; de a mit egyszerűen vesztettek, másrészt meg megnyertek; ha nem iszákosok, akkor bizonyára elsőrangú inycenek.

tözekeben, veleszületett szeretetreméltóságával mindenkit elbájosított. Mindjárt megjelenése után Hillebrand József ural, a szálloda főpinczérvével nyitotta meg a tánczot, melyben sok gyönyörű asszony és szép fiatal leány vett részt, valamint sok szállodás és vendéglős urat is lehetett látni. A fiatalság kifáradhatatlanul tánczolt és a házi-bálon uralkodó hangulatot nagytánc nélkül valóban olyannak lehet mondani, mely a karnálválnak díszére vált volna.

A „Hungária-szálloda“ összes termei valóban megkapó képet mutattak a díszes közönséget leszámítva is, mert minden helyiség Auer-féle világossággal volt kitérően megvilágítva.

Csak reggel tájban volt vége a mulatságnak, a mikor a jökevédt, a mulatási vágyat lassan-lassan a bányavadászt és a nyugovási vágy kezdte kiszorítani, mindenki haza igyekezett, tudatával annak, hogy ez éjjel egy nagy kéjtánczást tett az élvezetek és örömek mámorító levegőjű birodalmán keresztül.

Röviden szólva: a „Hungária nagy-szálloda“ házi bálja pompásan, nagyszerezőn sikerült.

A Hungária nagy szálloda házi báljának bizottsága a következő felülzárásokat becsajítja nyilvánosság elé, melyért forró köszönetet mond az egész szálloda személyzetének. Fogadják mindazok, a kik hozzájárultak a bál sikeréhez, a bizottság hálás köszönetét, és részesítsenek bennünket a jövő évi bálunk alkalmával rokonszenvekben épügy mint az idén, hogy jövőre is tárt karokkal fogadhatassuk felebarátainkat és tisztelt vendégeinket egy kedélyes estélyre.

L. Del Bouille Ostende fres. 25.—	=	11 69
Részvény-szörfözdé		10 —
Borhegyi F. 10 pal. Louis François		30 —
Brückler Zs.		20 —
Bi-elitz Mór		5 —
Baich báró		5 —
Bischitz M.		5 —
Cullmann C. E. Darmstadt		10 —
Központi tejszarnok		10 —
Duminy pezsgógyár.		100 —
Dalmbert Frankfurt a M		10 —
Tojás szállítási társulat (Krausz)		10 —
Feitler J. Bécs		10 —
Fleischmann Emil		5 —
Fenkli Gyula		10 —
Felér Mari kisasszony		5 —
Frohner és Kremer		10 —
Friedmann Leó		10 —
Gerbauer		10 —
Glück Frigyes		10 —
Stadler Károly		10 —
Gundel János		30 —
Hoffmann J.		10 —
Charles Heidsieck . . . fres. 50.—	=	23.45
Haus Fülöp és fiai		15 —
Haris és Zeilinger		5 —
Heinrich István		10 —
Heinrich Béla		5 —
Heidsieck és társa		10 —
Hubert J. E. Pozsony		5 —
Herz W.		5 —
Jókuthy A.		15 —
Illits R. Temesvár		5 —
Horthy Paula		5 —
Dr. Hauer		5 —
Holz W.		5 —
Krantz Bécs		5 —
Klein J. H.		5 —
Kommer Ferencz		10 —
Löwenstein M.		5 —
Louis François		30 —
Lappert A.		3 —
Mayer J.		50 —
Mumm J.		10 —
Mandler W.		5 —
Grf. Marchetti		5 —
Dr. Neumann Antal		4 —
Pick J. J.		5 —
Piszurnyi L.		10 —
Popper W.		10 —
Louis Roederer		4 69
Schalek Mária		15 —
Sommer György		5 —
Schlumberger R.		5 —
Sicher és Kraus		50 —
Szenes E.		10 —
Spitzer Mór		5 —
Sutrel Sándor		10 —
Schaclner J. A.		10 —
Schipler József		10 —
Sternthal Adolf		10 —
Stein M.		10 —
Weinfurter Ignác		5 —
Waldsteiner F.		30 —
Gróf Vay A.		10 —
Báró Vay Elemér		10 —
Báróné Vay Zsófia		10 —
Zsellei Lipót		10 —

Az összes bevételekből a bál kiadásokat leszámítva, tiszta jövedelem 1105 frt és 62 kr, melyből ajándékozott az árvamegyei éhezőknek 100 frt, s marad a Hungária szálloda személyzet betegsegélyező-alap alapítására 1005 frt és 62 kr.

Budapesti pinczér-egylet.

A budapesti pinczér-egylet rendes közgyűlése márczius hó 30-án éjjeli 1 órakor tartatik meg a Széchenyi-téri vendéglő termekben.

A t. tagok felkérésnek minél számosabban meg elenni.

Die General-Verammlung des Budapester Kellner-Vereines findet am 30. März um 1 Uhr Nachts in den Lokalitäten der Széchenyi-Promenade statt.

Die Herren Mitglieder werden ersucht, zu derselben recht zahlreich zu erscheinen.

Jegyzőkönyv.

Felvetétek a budapesti pinczér-egylet 1892. évi márczius hó 10-én tartott választmányi ülésén.

Jelen voltak: Hillebrand József elnök, Tomola Roland alelnök, Farkas János I. titkár, Laskovits József II. titkár, továbbá Pfeilmayer Antal, Cseh János, Gundl Vilmos, Szahó Imre, Baar Károly, Weisz Győző, Csagalla Károly, Hamm Károly, Marczinka József, Hautzinger János, Kopp János választmányi tagok, Saliga Géza, mint vendég és Wagner József, szaklapunk képviselőtében.

Napirend:

1. Jegyzőkönyv.
2. Évi pénztár jelentés.
3. Közgyűlés tárgyában.

Elnök az ülést szavazatképesnek jelenti és üdvözlő szavakkal megnyitja.

1. Laskovits József II. titkár a múlt ülés jegyzőkönyvét felolvassa, mely helyesnek találtatott és hitelesített Cseh János és Baar Károly választmányi tagok által.

2. Az évi pénztár-jelentés felolvasatott, mely a választmány által jóváhagyatott és a közgyűlés elé fog terjesztetni. Tudomásul vétetett.

3. A közgyűlés megtartása elhatározatott a választmány által a Széchenyi-téren Koch Kornél urnál, márczius hó 30-án.

4. A közgyűlés elé terjesztendő választmányi tagok kijelölésére megválasztott Kopp János, Szahó Imre, Baar Károly, Cseh János, Weisz Győző, Marczinka József, Pfeilmayer Antal és Gundl Vilmos.

5. A választmány által elhatározatott, hogy a közgyűlés elé fog terjesztetni két tiszteletbeli tag megválasztása, és pedig ifj. Karikás Mihály és Louis François urak. Egyhangul elfogadattott.

6. A „virágbokr“ és a „kis pipá“ban egy temetésre gyűjtött összeg maradványa, 15 frt, a segély-alap javára adatott. Eljenzéssel vétetett tudomásul.

Mivelhogy napirenden több tárgy nem lévén, elnök köszönő szavakban berekeszti az ülést éjjeli 2 1/2 órakor.

Kelt Budapesten, 1892. márczius hó 10-én.

Laskovits József,
II. titkár.

= A vendéglősök ipartársulatának következő jour-fixa pnteken, márczius 18. délelött Lippert Lajos éttermében Erzsébet-körút 13. szám.

Kimutatás a pinczér-szakiskola javára befolyt s a budapesti szállodások, vendéglősök és koreszárosok ipartársulata kezelése alatt álló tőke 1891. évi december hó 31-iki állapotáról:

Az ipartársulattól 1891. február 5-iki bál jövedelméből	328.12
A budapesti pinczér-egylettől az 1891. február 5-iki bál jövedelméből	109.37
Ifj. Aich János ur adományá.	200.—
A budapesti pinczér-egylettől adomány.	201.50
Időközi kamat 1891. december 31-én	18.80
Tőke állag 1891. decz. hó 31-én	857.79
Budapest, 1891. december 31-én.	

Gundel János,

elnök. Teasdale Ottó, Wirth Ferencz, Hermann Ferencz, titkár, alelnök, pénztáros.

Átvizsgálván, rendben találtak. A fent kimutatott tőke a pesti házi I-ső takarékpénztár-egylet 79955/c takar. könyvecskéje szerint, nevezett intézetnél gyümölcsözőleg elhelyezve van.

Budapest, 1892. évi február hó 29. Reutter Nándor, Löffelmann Vilmos, Lippert Lajos, s z a m v i z s g á l ó k.

Kommer Ferencz ur, a „virágbokr“-vendéglős 19 éves szeretetreméltó leányának, Margit kisasszonynak eljegyzése Pietsch Bódog ural, Pietsch fővárosi szikviz-gyáros fiával, márczius hó 10-én történt meg. Gratulálunk mindkét köztisztelőtlen álló családnak gyermekeik e szívbeli kötéséhez.

Eine neue Bierbrauerei in Budapest. Herr Heinrich Hagenmacher im Verein mit einem Konjortium errichtet in unmittelbarer Nähe Budapest's eine große Bierbrauerei. Diefelbe wird nach den neuesten technischen Erfahrungen auf eine jährliche Produktion von 500.000 Hektoliter Bier eingerichtet, um mit den größten Brauereien konkurrenzfähig zu werden.

Dicsőretreméltó cselekedet. Niederle József, a ki valamikor jobb napokat látott, mert egykor a Margitszigeten volt főpinczér, később pedig vendéglős is volt, és a kit az utóbbi időben a sorcsapások annyira vittek, hogy gombokkal és egyéb apróságokkal járt házalni, — 74 éves korában, márczius hó 7-én meghalt. A szegény házala a „virágbokr“ vendéglőben szívesen látott személy volt, és halála alkalmából a vendéglő két humánus főpinczere, Tomola Roland és Cseh János urak Kopp János ural, a szervitári Karikás-féle vendéglő éthordójával egyetemben, törzsvendégeik közt gyűjtést indítottak. A gyűjtés eredménye 57 forint volt; ezen összegből fedezték a temetkezési költségeket, melyek 42 frtot tettek, a fennmaradt 15 frtot pedig a pinczér-egylet fond perdújéhez csatolták. A három nemeslelkű ember szép cselekedetét nemcsak mi, de bizonyára minden humánus gondolkozású ember kellőképpen méltányolni tudja.

Széchenyibérgyűlés. Am 13. März wurde die in der Pratergasse Nr. 2. verlorbene Gastwirtin Frau Marie Ortman und am 14. März der Gastwirt Josef Merck in der Tuzlógasse Nr. 61 in Begleitung von Genossenschaftsmitgliedern und der Vereinsfabne, so wie sonstiger Freunde zu Grabe geleitet. Die Erstere erreichte im Alter von 56 Jahren, der Letztere war 33 Jahre alt. Möge ihnen die Erde leicht sein!

Selbstmord. Im Saale der Restauration des „Hotels zum weißen Hofs“ auf der Reeperstraße hat sich am 11. d. nach Mitternacht ein junger Mann, angeblich ein Apotheker mittelst Cyan-Quecksilbers vergiftet und gab nach etwa einer Viertelstunde seinen Geist auf. Der Vorfall hat begreiflicher Weise im Restaurationssaale das größte Aufsehen erregt.

Esterleid. Tiefe Trauer herrschte vor Kurzem im Hause des Hoteliers Philipp Fein in Groß-Weeskerhof. Der Todesengel hielt dort Einkehr und entriß ihm das hergeliebte Töchterchen Irma. Trostlos weinen die schwergeprüften Eltern um den Verlust ihres hoffnungsvollen Kindes und vermag nur die allgemeine Theilnahme den tiefen Schmerz in Etwas zu lindern.

Berkes Béla cigányzenekars ellen, mely február hó 24-én a vendéglősök és pinczerek bálján a vigadóban a magyar zenét szolgáltatva, több pinczér részéről, kik a bálbizottság tagjai voltak, következő panaszt vették. Berkes cigányprimást 5 órakor reggel többen fölkérték, hogy játszana tovább, a mit a cigányprimás megtagadott; azon föltétellel azonban, ha 10 frtot károk, kész mégis tovább játszani. Berkes részéről ezt a pressiót éppen nem hitte volna senki, annál nagyobb és általánosabb volt a meglökös ezen kijelentés felett; mindenki azon véleménynek adott kifejezést, hogy ha Balogh Károly lett volna a zenével megbízva, ez bizonyára készséggel megfelelt volna az általános kívánságnak. Véglegesen el lett tehát határozva, hogy a jövőben ily alkalmaknál Balogh Károly fog engedealtatni.

Eine Weineinkaufs-Genossenschaft in Wien. Wenn das Geheimniß die Birgchaft des Erfolges ist, dann werden die Wiener Gastwirthe in kurzer Zeit eine große That des Selbsthüthes vollbracht haben. In aller Stille und ohne jede öffentliche Agitation hat sich nämlich — wie verlautet — eine Anzahl hervorragender Wiener Gastwirthe behufs Bildung einer großen Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft vereinigt. Zweck dieser registrierten Genossenschaft mit beschränkter Haftung ist, dem unerreellen Zwischenhandel in Zn und Ausländer-Weinen ein Paroli zu bieten. Die Genossenschaft wird Weinkäufe en gros abschließen, ein eigenes Transito-Weinlager etablieren und die Weine den Mitgliedern zu den Einkaufspreisen überlassen, um die Wirthe von den Zwischenhändlern unabhängig zu machen. Das Comité hat bereits die Genossenschafts-Statuten ausgearbeitet.

Die Restaurants Duval in Paris werden vielen unserer Leser bekannt sein und daher werden sie auch wissen, daß die „Bouillons Duval“ sehr stark besuchte Restaurants sind, in denen man für wenig Geld nicht gerade viel, aber durchaus genug bekommt. Man speist bei Duval billig und gut und kann sich dort von den reinlichen schwarzgekleideten Dienerrinnen mit den fauberen weißen Schürzen, Hänbchen und Aermeln eine sehr einfache oder eine mit allen Feinheiten gewürzte Mahlzeit auftragen lassen. Ueberhener wird man nie, denn alles Gelleferte wird einzeln berechnet, sogar das Mundstück. Kurzum, der Fremde ist bei Duval sehr gut aufgenommen, und der eigentliche Pariser läßt auch nichts auf seinen Duval kommen. Seit einigen Tagen ist die Auszeichnung „billig“, die man Duval nachrühmt, erbeblich beschädigt. Duval hat nämlich einzelne Speisen im Preise erhöht. Eine Hammelportion ist um einen Sou erhöht und ein „châteaubriand“ — ein Beefsteak, welches zwischen zwei anderen gebraten wird — gar um zwei Sou, ohne daß die Portionen in Folge dessen größer geworden wären. Die Stammgäste von Duval haben diese Standeserhöhung mit stiller Verzweiflung hingenommen, ohne irgend einen Straßenauflauf herbeizuführen.

Ein glücklicher Weinjunge. Der im Hotel „Erzherzog Karl“ in Wien bedienstete 17jährige Weinjunge Josef Herndl hat auf das ungarische Prämienlos Serie

895 Nr. 7, welches er von seinem Vater ererbt hatte, den Haupttreffer von 150.000 Gulden gemacht.

Kedélyes szálló. Budapesti és vidéki szállódásaink bizonyára hihetetlennek fogják találni a következő historiát, mely San-Remoban történt. Nevezett városba az előbbi napokban nagyon sok idegen érkezett: az utasok egyike hosszas kéréselés után végre talált egy kis szobát, egy másodrangu vendéglőben. Éjféltájban valami nesze felébredvén, amint körültekintett, két embert pillantott meg, kik egy koporsót hoztak. Az utas gyorsan magához tért s mosolyogva szól: „Kedves emberek, ti bizonyára eltévesztettétek a szoba számát; nekem éppen nincs kedvem magamat eltemetetni.“ — „Nyugodjék meg,“ felelt a sírásók egyike — „mi nem önrét jöttünk!“ Az emberek ezzel kinyitottak egy fali szekrényt, kivették belőle egy férfi holttestét, mit a koporsóba elhelyezve, eltávoztak, miatt a vendég haja mind az égnekek állt. A történet magyarázata igen egyszerű. A férfi megelőző napon halt meg s minthogy a vendéglős a szobát egy napig sem akarta használatlanul hagyni, — a holttestet, míg eltemetik — ideiglenesen a fali szekrényben deponálta.

Elbliccelés. Klodella Janó Abaujmegyéből ide-szakadt üvegszegéd ellen érdekes feljelentést tett a napokban egy kerepesi uti korcsmáros család miatt. Klodella a télen egy vasárnap d. u. ugyanis beállított a vendéglőbe s ott egy asztalnál foglalt helyet, mely asztal mellett egy magányos fiatal leány ült. Janó csakhamar megismerkedett a fiatal leánnyal s tüzesen kezdett neki udvarolni, egyszersmind megkérdezte, hogy nem akarua-e vacsorálni; — Dehogy nem — felelt a te-a leány. A leány csakugyan rendelt is, a hozott ételeket kettesben elfogyasztották, utána pedig jó borra lévén guszta ismét kérdezte a leányt, hogy nem óhajtaná-e a jó vacsora után valami jóféle bort inni? A leány [nem szabadkozott Ettek, itak, tömtek magukba a különféle pecsenyékét és leöntötték azt a legjobb pecsenye borral. Mikor már a hagenbergi sajtot is elfogyasztották, a fiatalember félkeztyűjét az asztalra téve, a leánynak azt semmi monda, hogy egy percze ki kell mennie. A vendéglős rosszat sem sejtve, még megmutatta neki a hátulsó kijáratot. A leány várt nem egy perczig, de óra hosszáig az idegen udvarló nem jött. Végre ő is távozni akart, mire természetesen a vendéglős a pénzt a leánytól követelte, de az előadta, hogy miképp jutott ahhoz a batorsághoz, hogy a lukullusi ebéd elfogyasztásában segítséget nyújtott. A szegény leány még a schiczi árát sem tudta kifizetni. A vendéglős beperelte a megugrott gavallért család miatt. Most az ügy a kir. ügyészség elé került, ahol nem kis fejtörést fog okozni a vádlóindítvány, mert — s a j n o s — nálunk az ilyes dologra — a mit a német jogtudósok „Zechprellerei“ néven ismernek — még nincsen paragrafus. Már pedig ha az ügyészség ezzel mintegy kimondja, hogy szabad a „bliczczelés“ s akkor némely korcsmáros vagy pinczér nagyon furcsa helyzetbe jön törzsvendégeivel szemben.

Consommé á la Dubary. Dazu wird 1 Theil Rindsbouillon, 1 Theil Wildbouillon und 1 Theil Geflügelbouillon gemischt, mit durchpassirten, weichgekochten Tapioka etwas ge-

bunden, mit einem Weinglase Scherr im Geschmack gegeben und mit folgenden Einlagen zu Tisch gegeben: In leichter Suppe gekochte Farcehühner, rundblättrig geschnittene Champignons, ausgekochene, fantiere Gänseleber-Fleisch und rund ausgekochene Kalbsoren, welche mit etwas Würstchen nebst einigen Pfefferkörnern, etwas Madeira und Suppe weichgeküsst wurden, dann zwischen zwei Bretter gereiht ausflößen lassen.

Gemüsesuppe. Ein Suppenteller voll mit verschiedenem Gemüse, wie es die Jahreszeit mit sich bringt, in nette Stücken geschnitten und etwa ein Drittel so viel in Würfel geschnittene Kartoffeln läßt man mit nicht mehr Wasser, als nach dem letzten Auswaschen darin blieb, auf Abköchlet, Schinkenwürsten oder sonstigen Fett- oder Saffroten hellbraun dünsten, dann übergießt man das Gemüse mit Wasser, gibt so viel Fleisch-extract dazu, als erforderlich ist, was von der Mischung der Fettforten abhängt, läßt die Brühe aufwallen und servirt sie mit gerösteten Brotschnitten.

Was sich die Küche erzählt. „Ich bin ganz aufgeföh,“ sagte der Zucker, da wurde er in heißen Grog geworfen.

„Ich werde ganz weid,“ sagte das Kaffeeb, da wurde es von dem Koch geklopft.

„Da soll man nicht roth werden,“ sagte der Krebs, da wurde er in kochendes Wasser geworfen.

„Ich gerade in Hitze,“ sagte die Milch, da kochte sie über.

„Ich kann das lange Stehen nicht vertragen,“ sagte die Milch, da wurde sie lauer.

„Saure Wochen — frohe Feste,“ sagte die Gurke, da hatte sie einige Wochen in Essig gelegen und wurde zum Geburtstage aufgetragen.

„Das ist ja rein zum Plagen,“ sagte die Kartoffel, da lag sie in kochendem Wasser.

„Ich verliere völlig den Kopf,“ sagte der Spargel, da ließ der Gourmand das übrige liegen.

„Ich bin voller Schönen,“ sagte das Kunstes, da war es vor Fügigkeit taum zu genießen.

„Dabei verbärtet sich alles in mir,“ sagte das Ei, da hatte es schon zehn Minuten gekocht.

Die größte und bequemste Küche. Das in der Nähe von Coimbra in Portugal befindliche Lustschloß der Gräfin Anadia hat eine ungewöhre und auf das prächtige eingerichtete Küche. Ein Fluß strömt mitten durch, aus dem der Koch erst unmittelbar vor dem Anrichten die Fische fängt. Der Herzog von Wellington hat sich hier öfters mit dem Fischfang vergnügt.

Ameisen aus den Speisekammern zu vertreiben. Man nimmt trockenen Kampher, stößt ihn zu Pulver und streut ihn in den Speisekammern umher, so werden sich die Ameisen bald entfernen. Auf die Lebensmittel äußert der Kampher keinen Einfluß.

Englische Weindiscuits. 500 Gramm Mehl werden mit 125 Gramm Butter gut verrieben, 3 gebäufte Eßlöffel voll feingestohemem Zucker, ein Ei mit Milch nach Bedarf zugeföh, so daß ein steifer Teig entsteht, derselbe wird ausgerollt und mit einem Weinglase ausgeföhnet. Die Discuits werden bei guter Hitze 15 Minuten gebacken.

Schinken und überhaut Rauchfleisch muß noch blutwarm mit einem Gemenge von 32 Theilen Kochsalz und 1 Theil Salpeter tüchtig eingerieben, hierauf mit Roggen- oder Weizenkleie überstreut, mit Papier umwickelt, in den Rauch gehängt werden. Hierdurch werden die brenzlichen Raucheinwirkungen abgehalten und das Fleisch vor dem Austrocknen bewahrt.

Vom Stammtisch. Ein alter Stammgast, der den Stammtisch noch leer fand, sagte zum Wirth: „Na, noch Keiner von die Schafköpfe hier?“ — Wirth: „Nein, Herr Adelmüller, Sie sind der Erste.“

Guten Appetit! In Annoncenheil des „Hanauer Anzeigers“ steht zu lesen: „Krautabfälle, Kartoffelschalen können ge-

gen Bezahlung abgegeben werden, Langestraße 34; dalest kann auch ein Her sehr billig Kost und Logis erhalten.“

Ein neuer Fortschritt. Restaurant zur Reichskrone in Berlin anouciert: „Ungemüthliche Kneipe der Residenz. 4 hübsche (!) deutsche Jungfrauen (?) serviren. Es wird nicht animirt.“ Na, na!

Die Weinberge. A.: „Die Fahrt auf der Havel bei Potsdam gleicht wirklich einer Rheinfahrt, links die hüpfig bewaldeten Höhen, rechts die Weinberge.“

B.: „Weinberge? Ich habe blos Kartoffelfelder gesehen.“

A.: „Nun ja, es sind eben Branntweinberge.“

Teuere Hochzeitsgelage. In einigen Theilen der Provinz Hannover herrscht noch die Unsitte, höchst kostspielige Hochzeitsfeiern zu halten. Von einer jüngst gefeierten Bauernhochzeit berichtet ein Augenzeuge: Geischlachtet waren zu der Hochzeit 2 Kinder, 8 Kälber, 6 Schweine und eine Reihe Hühner; gebacken waren 184 Brode, 80 Semmeln und 468 Kuchen. Als zur Trauung gefahren wurde, saßen auf dem von sechs Pferden gezogenen Wagen 40 Kranzjungfern; daran schloß sich ein 9 Mann starkes Musikcorps; dann folgten noch weitere 26 Wagen, während der Zug von 27 Reitern begleitet wurde. Im Ganzen nahmen über 400 Personen an der Feier Theil. Diefelbe dauerte vier Tage.

Die Feinschmecker der Riviera sind durch die bisherige Witterung um einen gastronomischen Genuß gebracht worden. Man kann die berühmten Ansehn von der forstianischen Küste in diesem Jahr nicht essen. Zu Folge der milden Witterung im Dezember fiel auf den Bergen im Ziemer so gut wie kein Schnee. Die Ansehn waren daher nicht gezwungen wie in frühen Jahren, nach der Küste herunter zu kommen, wo die Beeren des Myrtenstrauchs, von denen sie sich nähren, ihrem Fleisch erst Würze und Schmadhaltigkeit geben. Die großen Hotels in Nizza und Monaco erleben zum ersten Mal eine Saison ohne Ansehn.

Korrespondenz der Redaktion.

Herrn Oberkellner A. Ueber F. Berg's Schnellfeeder werden wir bei nächstbesther Gelegenheit eine ausführliche Beschreibung bringen; das Eine jedoch können wir heute schon an dieser Stelle bemerken, daß sich diese Konstruktion gänzlich nur für solche Menschen eignet, die ungemein viel Zeit und eine Kammergeldt haben; derjenige aber, welcher Gile hat, wird gewiß ohne langes Bedenken einen derartig konstruirten „Schnell“-feeder möglichst schnell auf den nächstbesten Schneebausen werfen, damit er dort ebenio langsam wie in seiner Leistung dem gewissen nicht näher zu bezeichnenden Wagen überliefert wird. Wobin er auch gebürt.

ELADÓ
vörös és fehér
budai borok
400 hektoliter 1885-től 1890-ig termelt
à hekt.-kint 25 frttól 50 frtig.
Kapható
Illy Gábor-nál
Budaörsön, 442. sz.

Wegen Lokalveränderung

verkaufen wir nur noch kurze Zeit:

**Teppiche, Möbelstoffe, Vorhänge, Decken,
echte Perser- und Smyrna-Teppiche**

zu neuerlich reduzirten, ausserordentlich billigen festgesetzten Preisen.

Hochachtungsvoll

Vom 1. Mai ab:

Wienergasse 1,
Ecke Schiffgasse.

Tottis & Kren,
IV., Wienergasse Nr. 2, Ecke Christophplatz.

Grand vin de Champagne
DUMINY & Co

MAISON FONDÉE EN 1814.

AY, (CHAMPAGNE).

F. COURVOISIER & CURLIER FRÈRES

HOFLIEFERANTEN

COGNAC.

Generalvertreter und Lager

SICHER & KRAUS **Wien, I.**
Kärtnerstrasse 21.

Meghívás

a **Pesti magyar kereskedelmi bank**
50-ik rendes közgyűlésére.

mely 1892. évi márczius hó 24-én, délután 6 órakor, a bank helyiségeiben megtartatni fog.

Tárgyak:

1. Az igazgatóság jelentése.
 2. A felügyelő-bizottságnak jelentése, a nyeresemény felosztása iránti határozat és felmennyvénnyel megzavazása.
 3. Az igazgatóság előterjesztése a bank 50 éves fennállásának alkalmából.
 4. Az igazgatóság javaslata a részvénytöke felemelése iránt és ezzel kapcsolatban esetleg
 5. az alapszabályok 3., 5., 38., 56., 60. cikkének kikezdesének továbbá 71. és 73. és az ügyrend 100. és 102. §-ainak módosítása.
 6. Igazgatósági választások és a felügyelő-bizottság megválasztása.
- Az alapszabályok 19., 20. és 21. §-ai értelmében minden részvényes, kinek részvényei 3 hónappal a közgyűlés előtt a bank könyveiben nevére be vannak jegyezve, jogosítva van a közgyűlésben résztvenni, vagy magát meghatalmazott által helyettesíttetni, kinek azonban szinten részvényesnek kell lennie.
- A szavazati jog érvényesítése céljából a részvények, szolványokkal együtt az alapszabályok 18. §-a értelmében folyó évi márczius hó 21-ig a bank értékpapír-pénztáránál letendő, hol is az 1875. évi XXXVII. törvények 198 §-a és az alapszabályaink 45. §-a értelmében a megvizsgált évi mérleg, a felügyelő-bizottság jelentésével együtt, 8 nappal a közgyűlés előtt átvehető.

Budapest, 1892. márczius 9-én.

Az igazgatóság.

Magyar

üvegbiztosító-társulat

Alakult 1876.

IRODA: BUDAPEST, váci-körút 31. szám

biztosít mérsékelt díjak és előnyös feltételek mellett ablakot, tükröt, magánlakásokban, boltokban, vendéglőkben és kávéházakban, áruállványokban a bolt belsejében, ezégtáblákat, felülvilágítókat úgy az üvegen létező írást, edzést és festést.

BIZTOSIT

üveg- vagy ükör-táblát

szállítmányi kár ellen is.

Nagyobb vagy több évre szóló biztosításoknál külön kedvezmény adatik.

Károk gyorsan rendeztetnek.

Bettfedern,
Flaumen,

offeriren zu billigstem Preise
und in bester Qualität

Sachsel & Stadler

Budapest,

Waitzner-Boulevard 1.

Prämiirt
Patentirt

Gegründet
1852.

JULIUS NALESZNY

BILLARD- und

QUEUES-FABRIKANT

KOMPLETE

Kaffeehaus-Einrichtungen.

— Budapest, Königsgasse 59. —

HARTINGL M.

Grösste Marmor-Industrie Ungarns.

Marmortische für Cafétiers.

Budapest, Felsőerdősor 30.

Meghívás

a **magy. ipar- és kereskedelmi bank részv.-társaság**

részvényeseinek 1892. évi márczius hó 23-án, délelőtt 11 órakor Budapestben, V. ker., nádor-utca 4. sz. a. tartandó

I-ső rendes közgyűlésére.

Napirend:

1. Az igazgatóság jelentése a lefolyt üzletévről és a zárszámadások előterjesztése.
2. A felügyelőbizottság jelentése.
3. A tiszta nyeresemény mikénti felosztása iránti határozathozatal.
4. Határozathozatal az igazgatótanács, igazgatóság és felügyelőbizottság tagjai részére adandó felmennyvénnyel tekintetében.
5. A felügyelőbizottság tagjai számának meghatározása, ezen tagok megválasztása és díjazásuk megállapítása.
6. Igazgatótanácsi tagok választása.

Papier-Tapeten-Niederlagen

BUDAPEST
V. Nádor-utca 1
Ecke Josefsplatz

Ferk & Schuschitz

WIEN
I. Getreidemarkt 2
Ecke Friedrichstrasse

empfehlen ihr reichassortirtes Lager aller Arten

Tapeten von 12 kr. pr. Rolle aufwärts

bis zu den feinsten Gobelins, Velours und Ledertapeten.

ÜBERNAHME der DECORATION von Wohnungen, Geschäftslokalen, Cafés, Restaurants, Hôtels,
und Neubauten bei BILLIGSTER BERECHNUNG und VOLLSTER GARANTIE.

Muster und Kostenvoranschläge franco.